

2016. MÁJUS: A KÜLÖNBÖZŐSÉGBEN MEGNYILATKOZÓ EGYSÉG CSODÁJA + A FÉLREVEZETŐ TÖMEGTÁJÉKOZTATÁS + ROMÁN NEMZETISÉGŰ ADVENTISTÁK FRANCIAORSZÁGBAN + HOGYAN ALAKULT KI A SZENTÉLYRŐL SZÓLÓ TANÍTÁS? + LÉGY PÉLDA MÁSOK SZÁMÁRA! + A ROMÁNIAI UKRÁN NEMZETISÉGŰ ADVENTISTÁK + A MOLDAVI EGYHÁZTERÜLET – ÚJJÁBREDÉS EGYSÉG ÁLTAL – A MISSZIÓ ÉRDEKÉBEN

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

10

3 Vezércikk

Teodor Huțanu

A különbözőségben megnyilatkozó egység csodája

4 Ügyosztályok

Csergezán Erik

A félrevezető tömeg-tájékoztatás

5 Ismerjük meg adventista családunkat

➢ A nagyváradi „B” (Éden) gyülekezet

➢ Guatemala

6 Diaszpóra

Emil Lazăr

Román nemzetiségű adventisták Franciaországban

10 Reflexiók

Sorin Petrof

Jézus provokációja

12

12 Cernica – Adventista Teológiai Intézet

Claudiu Șerban

A cernicai Dr. Luca Egészségügyi Posztlíceum

14 Cernica – Adventista Teológiai Intézet

Emanuel Sălăgean

Az Adventista Misszió és Szociális Támogatás Konvenciója

15 Azonosságunk pillérei

Florin Lăiu

Hogyan alakult ki a szentélyről szóló tanítás?

20 AMICUS

Cristian Toma

Légy példa mások számára!

20

22 Teológia

Ștefan Radu

Elohim (IV)

25 A hónap témája

Doru Parascineț

A romániai ukrán nemzetiségű adventisták

26 A romániai egyház

Laurențiu Gherghe

A Moldvai Egyházterület – Újjáébredés egység által – a misszió érdekében

30 Gyermekeoldal

Alina Chirileanu

A Biblia emberei

31 Szívtől szívnek

Ștefan Tomoiagă

Biohit

26

26

Az emberek elvárják az egyháztól, hogy a szenvedők mellett legyen, és támogassa a társadalmat a válságos időszakokban. Olyan emberekre van szükség, akik irányítói társadalmuknak, áldásai embertársaiknak. Meggyőződésünk, hogy a Szentlélek megújulást hoz majd személyes életünkbe és egyházunkba, ami egységhez vezet és új lendületet biztosít a missziónak. Itt az idő, hogy az örök evangéliumot hirdessük a világnak, és az emberek felkészüljenek Jézus Krisztus visszajövetelére. „Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!” (Jel 22:20).

2016. május. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Lóránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; Tanácsadók Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Pașca, Georgel Pirlitu, Szász Ernő; Különleges munkatársak Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította Mezei Áron és Zakariás Loránd; Szerkesztette Zakariás Loránd; Tördelés Szöcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0740-100015; E-mail mezeiaron@yahoo.com; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

A KÜLÖNBÖZŐSÉGBEN MEGNYILATKOZÓ EGYSÉG CSODÁJA

A különbözőség csakis csoda folytán nyilatkozhat meg harmónia és áldás formájában. A más-ság általában, és az etnikai másság különös-képpen, időnként elővigyázatosságra, nem ritkán távolságtartásra ösztönöz. Ha van egy hely ezen a világon, ahol az etnikai különbözőségnek csak előnyei lehetnek, akkor az a hely a mi egyházunk.

Bibliát követő népeként világos támpontokkal rendelkezünk ebben a kérdésben. Isten ki-nyilatkoztatta Ábrahámnak az üdvözültek közös-ségének profilját: „Megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei” (1Móz 12:3). Ézsaiás pró-féta könyvében pedig ezt olvassuk: „Házam imád-ság házána hivatik minden népek számára” (Ésa 56:7). A Szentlélek kiáradása is hasonló kontex-tusban következik be: „És megtelének mindnyá-jan Szentlélekkel, és kezdének szólni más nyelve-ken, amint a Lélek adta nekik szólniuk” (Csel 2:4). A Hármás Angyali Üzenet is mindenki számára elhangzik: „És láték más angyalt az ég közepén rep-ülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek” (Jel 14:6).

Globális szinten az Adventista Egyház 215 or-szágbán van jelen. 22 olyan tiltott terület van a vilá-gon, ahol hivatalosan nem tevékenykedhetünk, a személyes biznyságtéves és a tömegtájékozta-

tási eszközök jóvoltából azonban ott is terjed az evangélium. A Hetednap Adventista Egyház az Egyesült Államok faji és etnikai szempontból leg-változatosabb egyháza. A *Pew Research Center* je-lentése szerint a 9,1 pontot elérő adventistákat a muzulmánok (8,7 pont) és a Jehova tanúi (8,6 pont) követik ebben a rangsorban (lásd *Adventist Review*, 2015. május 27.)

Identitásunk átfed minden etnikai és kulturális határt: „Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban” (Gal 3:28). Boldog reménységünk is szintén egy multietnikus társadalom felé vezet: „És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és meg-nyisd annak pecsétjeit: mert megölettel és megváltottál minket Istennek a te vé-red által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből” (Jel 5:9).

Májusi számunkban a romániai ukrán nemze-tiségű testvéreinket mutatjuk be. A következő lap-számokban testvéri családunk többi etnikumának életébe is betekintünk, hogy a Szentlélek által ez-úton is ápoljuk a köztünk lévő harmóniát. ■

Teodor Huțanu, a *Curierul Adventist* főszerkesztője.

„MINDEN NÉPEK SZÁMÁRA”
TEODOR HUȚANU

„MERT HÁZAM IMÁD-SÁG HÁZÁNAK HIVATIK MINDEN NÉPEK SZÁ-MÁRA!” (ÉSA 56:7)

Ébredés és Reform te, családod, gyülekezeted, felebarátaid

Az Ige lelkiismeretes prédikálása mindig olyan eredménnyel járt, ami a Szentírás isteni eredetéről tanúskodik. Isten szolgálai-nak tanítását a Szentlélek kísérte, és szavukban erő volt. Számos bűnös lelkiismerete felébredt. A „világosság eljött volt már a vilá-gba, amely megvilágosít minden embert”, bevilágított lelkük tit-kos kamráiba, és feltárta a sötétségben elrejtett dolgokat...

Amit egykor gyűlöltek, most szerették, és amit egykor szeret-tek, most gyűlölték. A büszke és akaratos szelíd és alázatos lett, a hiú és fölényes pedig megfontolt és szerény. Az átkozódó ke-gyes, az iszákos józan, az erkölcstelen pedig erkölcsös. Felhagyta a világ hiú szokásaival...

Az ébredéseket mélységes önvizsgálat és alázatosság kísérte, a bűnösökhöz szóló ünnepélyes, komoly felhívások jellemez-ték, és mélységes szánalom azok iránt, akikért Krisztus vére hullt.

A szó hatalma

Férfiak és nők tusakodva imádkoztak Istenhez mások üdvössé-géért. E lelki ébredések gyümölcseit azokon az embereken lehe-tett meglátni, akik nem riadtak vissza az önmegtagadástól és ál-dozaattól, hanem örültek, hogy méltók a Krisztusért való gyalázat és megpróbáltatás elszenvésére. Az emberek látták, hogy azok, akik megvallották a Jézus nevét, megváltoztak. Környezetüknek áldást jelentett a befolyásuk. Krisztussal gyűjtöttek, és a Lélek-nek vetettek, hogy örök életet arassanak... Ilyen eredménnyel jár Isten Lelkének munkája. A megtérés csak akkor valódi, ha meg-újulás követi.

A vallási ébredések korábban ilyen eredményeket értek el. Gyümölcseik tanúsága szerint, Isten áldása – az emberek meg-térése és az emberiség felemelkedése – kísérte ezeket a mozgalmakat.

(Ellen G. White, *A nagy küzdelem*, 461–462)

A FÉLREVEZETŐ TÖMEGTÁJÉKOZTATÁS

Évezredek óta az emberiség mindig is vágyott a tudásra. A legnagyobb felfedezések (mint az ábécé, az írás, a nyomdagép vagy a modern kommunikációs eszközök) és forradalmak (a reneszánsz, a reformáció) – az igazság felderítésének vágyából „robbantak” ki. A civilizált világ eljutott az információ áramoltatásának demokráciájáig. A múltban kevés információ állt rendelkezésünkre, most pedig túl sok. Ebben az állapotban nem az okoz gondot, hogy hozzáférjünk az információkhoz, hanem az, hogy az információk tömkelegéből kiszűrjük a minőségi, értékes tájékoztatásokat.

Tehát: hogyan szűrhető meg ez a hatalmas információ mennyiség, amely a tömegtájékoztatás jóvoltából naponta ránk zúdul, valamint hogyan védhetjük meg magunkat azoktól a veszélyektől, amelyeket ez a típusú kommunikáció ma-gában hordoz?

A tömegtájékoztatás szerepe

A fenti kérdésre az első válaszokat a tömegtájékoztatással szembeni elvárásainkból nyerhetjük. A mai sajtó nem csupán híreket és információkat (tényeket) szállít az olvasókhöz (hallgatókhoz, nézőkhöz) – státusza több mint „a demokrácia örökgyűjtője” –, hanem fenntartja magának a jogot, hogy értelmezze is ezeket a híreket, és ítélez-zék felettük. Az internetes hírportálok platform-jain magánszemélyek és csoportok fejtik ki véleményüket, megpróbálván befolyásolni a közvéleményt. És ami a legfontosabb vonása a mai tömegtájékoztatásnak: szórakoztató jelleget öltött. Ilyen körülmények között a médiafogyasztóknak a következő kérdéseket kell feltenniük: a kapott információk objektív valóságokat tartalmaznak, vagy valaki(k) véleményét tükrözi(k)? Mennyire befolyásol a tömegtájékoztatás értékprioritásaim felállításában? Mennyire függetlenek azok a csatornák, amelyeket figyelemmel követek? Milyen célokat követnek? Kerülöm-e a szórakoztató műfajt, amikor ellenőrzött információk után kutatok?

A manipuláció formái

Tudnunk kell, hogy melyek a tömegtájékoztatás legfontosabb manipulációs formái, hogy idejében felismerjük azokat, és elkerüljük, hogy az áldozataivá váljunk.

a. A híresztelés tartalma közérdekű információ, amely úgy kerül bemutatásra, hogy objektivitását nem lehet leellenőrizni. Amikor szóbe-

széddel van dolgunk, ellen kell állnunk a kísértésnek, hogy továbbadjuk mindaddig, míg igaz voltát le nem ellenőriztük.

- b. A félretájékoztatás hamis információk szándékos terjesztése a lakosság megvezetése céljából. Ebben a kérdésben arany szabály, hogy az információnak minimum két leellenőrizhető forrásból kell származnia.
- c. Propaganda alatt meghatározott társadalmi csoportok által szisztematikusan terjesztett információkat értünk, amelyek célja bizonyos magatartásformák kikényszerítése. Mivel a propaganda az ember érzelmi oldalát célozza meg, ellent kell állnunk a kettős kísértésnek: annak, hogy ellenkezzünk vele, valamint annak, hogy egyet értvén vele megfeleljünk a körülöttünk élők elvárásainak.

További, gyakran alkalmazott manipulációs technikák a sajtóban: a nacionalista „húrok megpengetése”; lejárato asszociációk (például: „a miszcionáriusok amerikaiak voltak, tehát titkos ügynökök”); bűnbak keresése (egy köztisztviselő a felelős egy magas rangú állami tisztségviselő hibáiért); a figyelem elterelése egy témáról egy mesterségesen előteremtett probléma vagy intoxikáció segítségével (addig ismételni egy hazugságot, míg az igazság benyomását kelti); a teljes egyetértésre való felhívás (a személyes véleménynek általánosan elfogadott véleményként való bemutatása); az ellenzék demonizálása (mindenki, aki ellenkezik, az hazaáruló); félelemkeltés (ha ezt megszavazzák, a teljes összeomlás következik), stb.

Umberto Eco olasz szemiotika professzor mondta, hogy „a demokratikus civilizáció csak akkor fog megmenekülni, ha ahelyett, hogy a képek nyelvezetével hipnózisba csábítana, a betűk világával a kritikus szellemet ösztönzi.¹ Egyéni szinten túlélési esélyeink a tömegtájékoztatás kísértései ellenére abban állnak, hogy figyelmesen elemezzük a hozzá- nánk eljutó információkat, valamint aktívan ellen- állunk a tömegközlések mögött húzódó manipulációs tendenciáknak. Egyetérthetünk George Bernard Shaw-val, aki ezt mondta: „Örizzétek a hamis ismerettől! Veszélyesebb a tudatlanságnál!”² ■

Csergezán Erik, a Bánáti Egyhásterület Kommunikációs Osztályának igazgatója

1. Umberto Eco, *Can Television Teach?*, The Screen Education, The Society for Education in Film and Television, Glasgow, 1979, 12. oldal.
2. George Bernard Shaw, *Man and Superman*, Cambridge, The University Press, 1903, 230. oldal

**MANIPULÁCIÓS
TECHNIKÁK
CSERGEZÁN
ERIK**

**EGYÉNI SZIN-
TEN TÚLÉLÉSI
ESÉLYEINK
A TÖMEGTÁJÉ-
KOZTATÁS KÍSÉR-
TÉSEI ELLENÉRE
ABBAN ÁLLNAK,
HOGY FIGYELME-
SEN ELEMEZZÜK
A HOZZÁNK
ELJUTÓ INFOR-
MÁCIÓKAT, VALA-
MINT AKTÍVAN
ELLENÁLLUNK
A TÖMEGKÖZ-
LÉSEK MÖGÖTT
HÚZÓDÓ MANI-
PULÁCIÓS TEN-
DENCIÁKNAK.**

A NAGYVÁRADI „B” (ÉDEN) GYÜLEKEZET

Az évek múltával a Sebes-Körös partján, a várad dombságok alatt fekvő Nagyvárad egyediségével sokak életét a legmélyebb kötődés láncával hálózta be. Huenergardt testvér erdélyi missziós tevékenységének köszönhetően itt, Nagyváradon már 1914-ben 14 tagú közösség képviselhette az advent hitet. A jelenlegi „A” gyülekezet néven működő román és magyar ajkú testvéreket magába foglaló, áldozatkész és szeretetteljes közösség munkájának gyümölcseként a II. világháború éve alatt, a város másik végében, egy újabb kis csoport alakult. Egy testvérnő házában gyülekeztek a Püspöki úton – kb. 1943-tól –, majd 1949-ben, amikor Moldován Vilmos testvér bibliamunkásként megkezdte szolgálatát Nagyváradon, a Halász utcában kibérelték egy régi kocsmát épületét, ahol nem csak a csoport szerveződött gyülekezetté, hanem az énekkar is megvetette alapjait, id. Koós Tibor jóvoltából.

Gálfi Lajos lelkipásztor és Szabó Sándor gyülekezetvezető közreműködésével 1952-ben megvásárolták a „Weisman” temetkezési vállalat istállóját a mai Academie utca 9 szám alatt, amit a nagyvárad „B” gyülekezet imaházává alakították át. Amikor legelőször beléptek az épületbe, Gálfi testvér és a vele tartó testvérnők sírva éne-

kelték el a „Nagy vagy te Isten...” című éneket. Az épület belseje már 1955-ben elnyerte jelenlegi egyedi stílusát, a plafonrész bolthajtással alakításával. A 90-es években karzatrésszel bővült, majd később külső-belső általános felújításon esett át, és jelenleg is zajlanak a melléképületek bővítési munkálatai.

Az évek folyamán a gyülekezet szépen fejlődött, még az 1980-as években meghaladta a 180-as taglétszámot. Jelenleg sajnos csak 135 tagot számlál, de így is a Bánáti Konferencia egyetlen magyar ajkú kerületének legnagyobb gyülekezete. Énekkara a kezdetektől fogva úttörő szerepet töltött be kétnyelvű (román-magyar) énekszövegeivel és sajtóságosan szép éneklési stílusával. Ma az üzenet hirdetésére korszerű technikát is alkalmazunk: élő közvetítések által igyekszünk lehetővé tenni, hogy az élet kenyere és vize mint boldog reménység juthasson el minél több ember otthonába.

Az elmúlt 70 évben a 28 énekkarvezető és a 17 lelkipásztor munkálkodása alatt sok szép tapasztalatot élhettünk meg ebben a gyülekezetben, de imádságunk az, hogy a jelenlegi „laodiceai” állapotból Isten lelke ébresszen fel, hogy az igazság zászlaját magasra emelve készen várhassuk Őt.

Verebi László, a nagyvárad „B” gyülekezet lelkipásztora.

GUATEMALA

Guatemala az egyik legszebb közép-amerikai ország. Területe 108.889 négyzetkilométer, lakosságának száma meghaladja a 15 milliót. Magas az országban az írástudatlanság-, a szegénység- és a gyermekkori elhalálozási arány. A Maja-civilizáció egykori központja. Területét a XIV. században hódították meg a spanyol csapatok, függetlenségét majd csak a XIX. században, 1821-ben nyerte vissza. A hivatalos nyelv a spanyol, de mellette még több mint húsz maja-dialektust beszélnek az országban. A spanyol hódítók magukkal hozták a katolikus vallást is, amely hosszú ideig az ország túlnyomóan többségi vallása volt. Az utóbbi években azonban megjelentek a protestáns egyházak hívei is. Az ősi maja-kultúra praktikái elegyedtek a keresztény hitgyakorlat elemeivel, s így sikerült a mai napig a köztudatban és gyakorlatban maradniuk.

Az első adventisták, akik Guatemalában szolgáltak, E. L. Cardey és C. A. Nowlen voltak. Ők egy angol nyelvű iskolát alapítottak 1908-ban, hét tanárral. Ők képezték az első adventista iskola sejtmagját Guatemala-városban. 1948-ban,

a Moises Tahay által alapított iskola működésének kezdetével indult meg az őslakos indiánok közt az advent missziószolgálat. Tahay erőfeszítései eredményeként 12 gyülekezetet, 14 csoportot és több szombatiskola-csoportot alapítottak, főként néhány megtért őslakos szolgálatának köszönhetően. 1962-ben nyitották meg az első falusi orvosi rendelőt, amely olyan sikeres volt, hogy további egységeket nyitottak a környéken.

Ma Guatemalában több mint 235.000 adventista él, akik több mint 850 gyülekezetben és 260 csoportban gyülekeznek szombatról szombatra. Évente majdnem 13.000 lélek csatlakozik az Adventista Egyházhoz. Sok lelkésznek akár 25 gyülekezete is van a kerületében, a tagok pedig aktívak a misszióban. Az ország minden részén tartott számos evangelizációs kampány mellett egyházunk 27 iskolát is működtet. Lelkesedésük miatt lelkészeink és misszionáriusaink sokszor a nézeteinket nem osztók célpontjaivá válnak. Az utóbbi tíz évben több mint száz adventista család szenvedett az üldözés miatt, sőt, voltak akik az életükkel fizettek állhatatosságukért.

Adrian Neagu, szerkesztőségi titkár, Viața și Sănătatea Kiadó

ROMÁN NEMZETISÉGŰ ADVENTISTÁK FRANCIAORSZÁGBAN

Franciaországban hat román adventista gyülekezet működik, és mind a hat a párizsi agglomerációban: három benn Párizsban – a „Grenelle”-, a „Trocadéro”- és a „Place d’Italie” gyülekezetek, a többi három pedig az elővárosokban: Vincennes-ben, Alfortville-ban és Pantin-ben. A más protestáns egyházaktól – reformátusoktól, lutheránusoktól és örmény evangélistáktól – bérelt imaházakban több mint ezren gyűlnek össze szombatról szombatra.

Félénk kezdetek

A franciaországi román adventista közösség története 1990-ig nyúlik vissza, amikor is megérkeztek az első romániai adventisták, és Franciaország leggazdagabb városa, Neuilly-sur-Seine adventista gyülekezetébe kezdtek járni. Neuilly-sur-Seine Lajos-Fülöp francia király megkoronázásától számítva (1830) lett a párizsi elit kedvelt rezidenciája. III. Napóleon uralkodásával kezdődően (1852) Neuilly-be egy jelentős angol populáció telepszik be: kertészek, házvezetők, komornyikok, szobalányok, tanárok. Szinte mindenikük a „la Belle Époque” üzletembereinek és arisztokratáinak a szolgálatában állt. A XIX. század második felében Franciaország és a Brit Birodalom közti helyzet radikálisan megváltozott: az ősellenségek között – a gyarmati törekvések ellenére – baráti viszony alakult ki. A két

hatalom egymáshoz való közeledését bizonyítja III. Napóleon azon határozata, melynek értelmében Neuilly-sur-Seine-ben templomot építettek a betelepült anglikán vallásúak számára. Francia műépítészeket küldenek ki Angliába, hogy ihletet merítsenek egy autentikus brit templom megtervezéséhez. A francia állam és néhány bőkezű szponzor támogatásával (köztük Diana hercegnő egyik felmenője, Spencer gróf) megépül a szóban forgó templom, amelyet III. Napóleon lemondása után szenteltek fel. Az angol közösség hét évtizeden keresztül vasárnapról vasárnapra „hazai földön” érezhette magát.

1940-ben Párizst elfoglalják a németek, és az angolokat maradéktalanul hazatelepítik. A második világháború után a templom zárva marad, hívők híján. Egy nyüggé válik a francia állam számára, akinek gondoskodnia kell a műemlékké nyilvánított épületről. Egy adventista, Jean Nussbaum, a Lelkiismereti Szabadság Védelme Ligájának elnöke tudomást szerez a francia kormány „terhéről”, és a következő javaslatot teszi: átveszi az Adventista Egyház a templomot, és használata fejében gondozni fogja az épületet. Egy szimbolikus összeg ellenében végbemegy az ingatlan-tranzakció, és megalakul a Neuilly-sur-Seine-i adventista gyülekezet. Itt, ebben a „bevándorlók menedékhelyén” emléket magán viselő templomban kezd szerveződni az első franciaországi román ajkú adventista közösség. Ugyancsak ebből a gyülekezetből válik ki a haiti, fülöp-szigeteki és orosz adventista gyülekezet is.

1990 és 1998 között a románok még együtt vannak a francia hívőkkel, de külön szombatiskola-csoportjuk van. Alkalmadtán szombat délutánonként is összegyűlnek. Idővel a román tagok száma jelentősen megnő, és egyre sürgetőbbé válik egy külön román gyülekezet megalapítása. Itt azonban három komoly gond lépett fel: 1. Három-négy kivétellel a román hittestvérek „feketén” dolgoztak Franciaországban, és letelepedési engedélyük sem volt, ezért egy megalapítandó gyülekezet szempontjából nem lehetett alapozni rájuk. 2. A francia közfelfogásban nemigen leli helyét egy etnikai alapon szerveződő közösség – a Franciaországban letelepedő idegeneket gyanakvóan kezelik, amennyiben igényt tartanak saját kulturális hagyományaik ápolására. A politikusok gyakran

**OLYAN EMBEREK,
AKIK ROMÁNIÁBAN,
NORMÁLIS KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT
NEM LÉPTEK VOLNA
BE EGY ADVENTISTA
IMAHÁZBA, IDE
ELJÖTTEK, HOGY
ANYANYELVÜKÖN
HALLGATHASSÁK
ISTEN IGÉJÉT.**

A Place d’Italie téren található új román gyülekezet.

hangoztatják a „francia nemzetitől” való eltérés veszélyeit. 3. Rendkívül nehéz megfelelő helyiséget vásárolni vagy bérelni egy gyülekezet alapításához. Párizsban és az agglomerációban az ingatlanpiaci árak horribilisak, és ezt tovább nehezíti a polgármesteri hivatalok virulens ellenszegülése, ha új vallási struktúrák megteremtéséről van szó.

Az első gyülekezetek

E felsorolt nehézségek ellenére, 1998-tól a Neuilly-i gyülekezetbe járó román adventisták a romániai kultikus rend szerint kezdenek gyülekezni: imaóra, szombatskola és istentisztelet. Az elején a Neuilly-i templom egyik melléktermében teszik mindezt, majd a növekvő létszám miatt a templom főtermében. Kevesen hittek ennek a csoportnak a jövőjében. A projekt támogatói közt volt a Neuilly-i gyülekezet új lelkipásztora, Gilles Georges is, akit később az Észak-Franciaországi Egyházterület titkárává választottak.

1999-től egyre több hazánkfia érkezett a „Hexagonba”, és annak ellenére, hogy sokuknak nem voltak rendben a papírjaik (feketén dolgoztak), társadalmilag könnyen beilleszkedtek. Megváltozott a közösség struktúrája: a családfenntartók mellé megérkeztek a családtagok is. Ez annak a jele volt, hogy a „furcsa román adventista csoport” élete hosszú lesz.

A Konferencia 2001-es Általános Közgyűlésén hivatalosan is megalakul a román adventista

gyülekezet. A hívek száma még ebben az évben meghaladja a 250-et, és a terem szűknek bizonyul. A Neuilly-i román közösség szombatra nő, az újabb romániai bevándorlóknak köszönhetően, de keresztségekre is sor került. A gyülekezet nem csak lelki otthonuk volt, hanem társadalmi menedékük is. Más felekezetű románok is átlépték küszöbét, mert honfitársaikkal akartak találkozni, fontos információkhoz szerettek volna ily módon hozzájutni (lakhatás, munkalehetőségek, egészségügyi biztosítás, stb.). Olyan emberek, akik Romániában, normális körülmények között nem léptek volna be egy adventista imaházba, ide eljöttek, hogy anyanyelvükön hallgathassák Isten Igéjét.

2003-ban már nagyon sürgőssé vált egy nagyobb terem bérlése. 400-an voltak egy 280 személy befogadására képes helyiségben! A helyzet kritikus volt: minden szombaton feszültség volt hol ezért, hol azért: nem volt elegendő tér a gyerekek számára, a teremben túl nagy volt a zaj, a templom udvara zsúfolásig tele volt. Ekkor azonban e körülmények között bekövetkezett egy kisebb csoda: Nelu Slavutescu testvér révén sikerült kibérelni egy új, 120 férőhelyes termet Párizsban, a Charolais utcában. Egy színházterem

**FRANCIA-
ORSZÁGI
ROMANOK
EMIL LAZAR**

**LEGFRISSEBB GYÜ-
LEKEZETÜNK, AMELY
2015-BEN KEZDTE
MEG MŰKÖDÉSÉT EGY
PÁRIZSI LUTHERÁNUS
KÁPOLNÁBAN, NAGY
FELADATOT TŰZÖTT
KI MAGA SZÁMÁRA:
EVANGELIZÁCIÓT
VÉGEZNI A FRANCIÁK
KÖRÉBEN, VALAMINT
BEVONNI AZ ADVENT
KÖZÖSSÉGBE A MÁSO-
DIK FRANCIORSZÁGI
ROMÁN NEMZEDÉKET.**

A Neuilly-sur-Seine-i román adventista gyülekezet 2005-ben.

volt, amelynek tulajdonosa egy brazil politikai menekültekből álló egyesület volt. Az épület neve: Théâtre de l'Opprimé" (Az elnyomottak színháza). Isten néha humorosan avatkozik közbe: egy kommunista hangulatú teremben, amely nevében jól láttatta a románok akkori helyzetét, megkezdte működését a második román ajkú adventista gyülekezet Franciaországban. A helyiség eléggé szűk volt, viszont az istentiszteletre gyülekezők testvéri lelkilete feledtette ezt a kellemetlen szempontot. 2009-ben ez a gyülekezet a Place d'Italie környékére költözött egy nagyobb terembe, majd innen, szintén a gyarapodó tagság miatt, egy 400 férőhelyes református imaházba, az Eiffel-torony közelében. És hogy ne kelljen többé nevet változtatniuk, gyülekezetüket „Maranatha”-ra keresztelték.

További gyülekezetek

A második imaház sem oldotta meg a problémát, mindkét terem kicsi volt. A francia hatóságok biztonsági előírásai egyre szigorúbbak voltak, a terrorista fenyegetettség miatt. Így hát 2005 áprilisában a Neuilly-ben maradt román adventisták belevetk magukat az ismeretlenbe. A Konferencia segítségével több terem bérelnek Saint-Denisben, az „Europe” Komplexumban, a Stade de France mellett. A havi lakbér 7500 euró, aminek

a kétharmadát a román gyülekezet tagsága állja. Négy éven belül ez a hely lett a franciaországi román adventizmus központja. Itt istentiszteleteket, családi szemináriumokat, gyerek- és ifjúsági tevékenységeket, hangversenyeket szerveztek. Minden szombaton ötszázan vannak jelen, de a magas létszám egyáltalán nem megy a tagok közötti testvéri szeretet rovására.

2006-ban a Francia Unió tagsági státust nyert a Franciaországi Protestáns Szövetségben (FPSz). A szervezetnek tagja a legtöbb történelmi protestáns egyház (a kálvinista és a lutheránus), valamint az evangélikus egyházak (baptisták, pünkösdisták, metodisták, az Údvadsereg). Ellentétben azzal, amit sokszor hangoztatnak, hogy tudniillik egy egyházakat magába foglaló mega-egyesület, az FPSz voltaképpen nem más, mint egy érdek-képviselői szervezet, amely a különböző protestáns egyházak jogait védi az állammal szemben (nagyon sok protestáns felekezet túl jelentéktelen taglétszámmal rendelkezik ahhoz, hogy a szakminisztérium tudomást vegyen róla). Az FPSz-be való felvételnek köszönhetően az iskolákban felmerülő, szombattal kapcsolatos problémák az állami szakhatóságok tudomására jutottak, az Adventista Egyház műsoridőt kapott az országos tévé- és rádióadókon, a protestáns felekezetközi párbeszédnek során pedig megismerhették és

A ROMÁN ADVENTISTA KÖZÖSSÉGEKET HATÉKONY EVANGELIZÁCIÓS ESZKÖZÖKKÉ SZERETNÉNK TENNI A PÁRIZSI LAKOSSÁG KÖRÉBEN. EZ MEGKÖVETELI, HOGY KULTURÁLISAN ZÁRT KÖZÖSSÉGÜNKET FOKOZATOSAN MEGNYISSUK, ÉS OLYAN GYÜLEKEZETEKET ALAPÍTSUNK, AMELYEK VONZÓAK LEHETNEK A PÁRIZSI AGGLOMERÁCIÓBAN ÉLŐK SZÁMÁRA.

A „Maranatha” gyülekezet 2014-ben (Passy-Trocadero).

A Saint-Denis-i adventista gyülekezet 2006-ban.

Gyülekezeink Párizsban:

- » „Grenelle” Adventista Gyülekezet (Temple Protestant de Penthemont). Cím: 106 rue de Grenelle, 75007, Paris.
- » „Maranatha” Adventista Gyülekezet (Temple Protestant de Passy). Cím: 19 rue Cortambert, 75016, Paris.
- » „Vincent Auriol” Adventista Gyülekezet (Temple Luthérien). Cím: 174 Boulevard Vincent Auriol, 75013, Paris.

Gyülekezeink Párizs elővárosaiban:

- » Alfortville-i Adventista Gyülekezet (L'Église Évangélique Arménienne): 8 rue de Groupe Manouchian, 94140, Alfortville.
- » Vincennes-i Adventista Gyülekezet (Temple Protestant de Vincennes): 13 rue de la Fraternité, 94300, Vincennes.
- » Pantin-i Adventista Gyülekezet (Temple Protestant de Pantin): 56 rue Jules Auffret, 93500, Pantin.

LÉTEZIK EGY ÉBEN-ÉZER A FRANCIAORSZÁGI ROMÁN ADVENTISTÁK SZÁMÁRA, AMELYRE SZÁMÍTANI LEHET A JÖVŐBEN.

értékelhették hitelveinket. A románok számára a franciaországi Adventista Egyház nyitottságának azonnali eredménye volt. A legtöbb protestáns lelkésznek megváltozott a véleménye az adventizmusról, és rendkívül előnyös feltételek mellett adták bérbe a termeiket az adventista csoportoknak. 2006 szeptemberében a Saint-Denis-i hívek több mint egyharmada megveti az alapjait a Vincennes-i adventista gyülekezetnek, amely a helybéli református templomot bérelte ki gyülekezési helynek. Majd 2009-ben a Saint-Denis-i maradék kétharmad átköltözött a francia protestantizmus emblemikus helyére, a párizsi Penthemont apát-ság templomába (Grenelle utca).

A következő években sokkal könnyebben találtunk új imádati helyeket az újabb adventista gyülekezetek alapításához. 2012-ben alapítjuk meg a Pantin-i gyülekezetet, amelynek székhelye egy református templom. 2013-ban egy örmény evangélikus templomban kezd körvonalazódni az ötödik román nyelvű adventista közösség. A legfrissebb (de reméljük nem az utolsó) gyülekezetünk 2015-ben kezdte meg működését egy párizsi lutheránus kápolnában. Ez a legújabb gyülekezet nagy feladatot tűzött ki maga számára: evangelizációt végezni a franciák körében, valamint bevonni az advent közösségekbe a második franciaor-

szági román nemzedéket – a Hexagonban született és tanuló ifjúságot.

Új horizontok

A franciaországi románok vándorútja távolról sem ért véget. A következő három nagy kérdés foglalkoztat bennünket:

- » A remény, hogy egy napon saját imaházzal fogunk rendelkezni, ahol az imádat több formáját is gyakorolhatjuk.
- » Szeretnénk megtartani gyermekeinket az adventizmusban, és ennek érdekében gyülekezeinknek is alkalmazkodniuk kell.
- » A román adventista közösségeket hatékony evangelizációs eszközökké szeretnénk tenni a párizsi lakosság körében.

Az utóbbi két feladat megköveteli, hogy kulturálisan zárt közösségünket fokozatosan megnyissuk, és olyan gyülekezeteket alapítsunk, amelyek vonzóak lehetnek a párizsi agglomerációban élők számára. Nem lesz könnyű, mivel ez egy teljesen új út, amelyhez megfelelő eszközöket, módszereket kell találnunk. De létezik egy Ében-Ézer a franciaországi román adventisták számára, amelyre számítani lehet a jövőben. ■

Emil Lazár, párizsi lelkipásztor

JÉZUS PROVOKÁCIÓJA

Avallásalapító hősök közül Jézus tette a legmerészebb kijelentést – Istenként nyilatkozta ki magát: „Én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10:30); „Aki Engem látott, látta az Atyát” (Jn 14:9). A világ akkori bölcsei elég világosan megértették ezeknek a kijelentéseknek az irányát és következményeit, ezért vádolták meg Jézust istenkáromlással, és még ki is végezték volna ezért: „Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat” (Jn 10:33). Jézus nem hírnök-ként, próféta-ként, Messiásként vagy Isten Fiaként mutatkozott be, hanem egyenesen Istenként: „Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok” (Jn 8:58; lásd 2Móz 3:14).

E kijelentések alapján C. S. Lewis keresztény író egy hármast hipotézist állított fel, amely a mai napig a Jézus identitására vonatkozó kedvelt apologetikai argumentum: Jézus vagy bolond volt, vagy ügyes csaló, vagy pedig valóban az Úr. E három státusz közül az egyik nem alacsonyítható le egy egyszerű társadalmi aktivista vagy egy erkölcsi tanító szintjére. A zsidóknak dogmatikus és értelmezéseket nem tűrő felfogásuk volt Istenre vonatkozóan, Jézus kijelentéseit ebben a kontextusban támadták. A „hallottátok, hogy megmondatott... de Én mondom néktek” típusú kijelentések Jézus azon célját szolgálták, hogy az emberek figyelmét az Ótestamentum patriarchális paradigmájáról az Újtestamentum atyai paradigmájára helyezze át. Istent nem kell többé a legfőbb Pátriárkának felfognunk, mert Ő az Atyánk, a mi örök Atyánk.

Maga az Ószövetség története is igazolja az istenkép egyfajta evolúcióját: a Józsué korabeli Zsarnoktól, a Jónás korabeli irgalmas Pásztorig. Az Újszövetség azonban egy másik meghatározó szempontot bocsát rendelkezésre az istenség fogalmának megértéséhez. Milyen képet használhatott fel Jézus annak érdekében, hogy ezt az absztrakt fogalmat megértesse az emberrel? Egy Vezető, Király, Pap, Erő, Lélek vagy Csendőr képét? A tekintély mely képe lenne a legmegfelelőbb erre? A tekintéllyel felruházott jelképek közül Jézus a lehető legközönségesebbet választotta: az atya képét. Nem éppen egy újonnan alkalmazott bibliai kép, csak hogy itt a kontextus különbözik. Az apa-fiú viszony a leglényegesebb és legösszetettebb földi, emberi kapcsolat. Egy gyermeknek előnyt

vagy hátrányt jelent az apja képe: vagy ihletően hat rá, vagy kísérteni fogja egy életen keresztül, de semmiképpen sem kerülheti el a hatását.

Van néhány forrás, ahonnan az alapképeket nyerjük az Isten fogalmának meghatározásához. Ezek a források a következők: **család, vallás, kultúra és tapasztalat**. Ha figyelmesen elemezzük ezeket, minden esélyünk megvan ahhoz, hogy azonosítsuk az Istenről alkotott felfogásunk alap-elemeit. Az *első forrás* a családból ered, így hát annak függvényében, hogy milyen a családi légkör, milyenek a családon belüli kapcsolatok, és milyen neveltetést kapunk a családuktól, helyes vagy torz képet alkothatunk Istenről. A szigorú, hiányzó, formalista, hanyag, erőszakos, engedékeny, demokratikus szülő képe bizonyos mértékben visszatükröződik majd az Istennel fenntartott viszonyban is. Istenről a szülők formálta szűrőn keresztül alkotunk képet magunknak.

A *második forrás* eredete a vallásos közeg. Ez a legáthatóbb kép, amely egyúttal a legtartósabb nyomot hagyja az ember pszichéjében. Ennek az a magyarázata, hogy Isten vallásos képe egy komplex narráció része. Nem egy önmagában létező,

**A TEKINTÉLLEL
FELRUHÁZOTT JEL-
KÉPEK KÖZÜL JÉZUS
A LEHETŐ LEGKÖ-
ZÖNSÉGEBBET
VÁLASZTotta:
AZ ATYA KÉPÉT.**

szubjektív kép, mint amilyen például a család szociális képe, hanem egy változatlan, objektív, dogmatikus kép. A vallás egyik célja az, hogy felfedje Isten „igazi” képét. Ebben a kérdésben minden vallás annak függvényében alkot és közvetít vallásos fogalmakat Isten képéről, hogy milyen „forrásanyag” áll rendelkezésére: hagyományok, szertartások, dogmák, prófétai kinyilatkoztatások, stb. Tény, hogy Isten vallásos képének van a legnagyobb befolyása a hívő pszichéjére, és ez segíteni vagy hátráltatni fogja őt a lelki fejlődésben.

A harmadik forrás kulturális természetű. Ebben a kontextusban Isten egy kulturális „termék”, abban az értelemben, hogy az emberek az életük részét képező kultúra szűrőjén keresztül alkotnak képet Istenről. Egy animista Istene nem hasonlít a nyugati polgári társadalmak képviselőinek absztrakt Istenéhez, vagy a keleti társadalmakban elfogadott patriarchális Istenhez. Még a szülő fogalmát is különbözőképpen definiálják, és minden népnek megvannak a maga hermeneutikai mechanizmusai egy bizonyos kép megalkotásához.

És végül az Istenről alkotott képek *negyedik forrása*: a személyes, lelki tapasztalat. A mindennapok történéseinek, a kapcsolatoknak és az élet kihívásainak nem csak az a céljuk, hogy próbára tegyék az Istenről alkotott koncepciót, hanem hogy alakítsák, ellenőrizzék, és ha kell, módosítsák a család, az egyház és a kultúra formálta Istenképet. Egyesek számára a mindennapi tapasztalatok vagy igazolják vagy cáfolják az Istenről alkotott felfogást. Lásd Jób halálküzdelmét, vagy azt a módot, ahogyan az imákra kapott válaszokat (vagy a válaszok hiányát) értelmezzük.

A gond akkor jelentkezik, amikor abból az előfeltételtől indulunk ki, hogy az Istenről alkotott képünk egy objektív, változhatatlan, végleges kép, és a környező valóságot is ez a kép határozza meg. Ha megvan bennünk ez a hajlam, lépten-nyomon találni fogunk „igazolásokot” erre vonatkozóan, és nem fognak dilemmák gyötörni. De mit teszünk akkor, ha személyes tapasztalataink vagy életünk mindennapi kölcsönhatásai nem igazolják Istenképünket, hanem ellenkezőleg: megkérdőjelezzük azt? Miről mondunk le? Mi az, amit elfogadunk és felvállalunk?

E helyenként száraz megjegyzések célja az, hogy megragadjunk valamit Isten komplex képéből, abból, ahogyan ez a kép a felfogásaink szerint körvonalazódott. A színeképelemzés több forrásra utal: a családra, a vallásra, a kultúrára és a lelki tapasztalatok világára. Amikor Istenre gondolunk, fél kell tennünk magunkban a kérdést, hogy mi-ként alakult ki bennünk Róla a kép, melyek azok

a szűrők, amelyek ezt a képet eredményezték, és hogy valóban helyes-e ez a kép. Ez egy nagyon fontos és szükséges gyakorlat lelki fejlődésünk szempontjából.

Milyen kritériumok alapján alakulnak ki bennünk ezek a képek? A család, a vallás, a kultúra és a tapasztalat bármennyire is legyen meghatározó fontosságú, nem lehet objektív és végleges kritérium. E négy forrás, habár sokat segíthet és jelképes forrásanyagot biztosíthat számunkra, még sincs végső, kizárólagos tekintéllyel bíró értéke. Léteznie kellene egy külső, objektív kritériumnak, amely által minden „személyesen megalkotott” vagy „importált” képet letesztelünk, megvizsgálunk, kiigazítunk vagy éppenséggel lemondunk róla.

Az Egyedüli, aki azt állította magáról, hogy Isten képét tükrözi, az Krisztus volt. Jézus úgy mutatkozik be, mint az Istenkép egyetlen értelmezési szűrője, a bibliai hermeneutikának pedig feltétlenül Krisztus-központúnak kell lennie. Ha nem alkalmazzuk ezt a kritériumot, szektáriánus szellemiségbe süllyedünk, a fundamentalizmus, relativizmus vagy szkepticizmus ingoványos talajára tévedünk. Isten nem egy absztrakt fogalom, se nem egy fehér szakállú öregember. Isten egy komplex lény, akinek kinyilatkoztatására kizárólag Jézus tett ígéretet. E kinyilatkoztatáshoz pedig az atya képét alkalmazta.

Jézus Hegyibeszédét úgy is értelmezhetjük, mint a Istenről alkotott új jelentést bemutató narráció első sorozatképét. Családias képeket alkalmazva Jézus arra ösztönzi hallgatóságát, hogy az ótestamentumi Istenképen túl lássa meg és fogadja el az új szövetség Istenének immanens valóságát. A hallgatók szülői ösztönére apellálván, Jézus az ellentétek összehasonlításának módszerét alkalmazza: „Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle!” (Mt 7:11).

Más szavakkal: minden, ami a legszebb és legjobb földi, korlátolt kapcsolatainkban, nem több, mint csupán szerény próbálkozás Isten képének megragadására. Mindezek ellenére ez az a pont, ahol el kell kezdődnie Istenről alkotott személyes felfogásunk újraértékelésének. És végezetül egy kérdés, következtetés helyett: ha Isten a mi Atyánk, és mi az Ő gyermekei vagyunk, melyek ennek a valóságnak a gyakorlati hatásai és következményei? ■

Sorin Petrof, londoni lelkipásztor

A SZÜLŐ
KÉPE
SORIN
PETROF

HA ISTEN A MI
ATYÁNK, ÉS MI
AZ Ő GYERMEKEI
VAGYUNK, MELYEK
ENNEK A VALÓ-
SÁGNAK A GYA-
KORLATI HATÁSAI
ÉS KÖVETKEZ-
MÉNYEI?

A CERNICAI DR. LUCA EGÉSZSÉGÜGYI POSZTLÍCEUM

**HAMAROSAN
NEM LESZ TÖBBÉ
LEHETŐSÉG
A LELKÉSZI
SZOLGÁLATOK
VÉGZÉSÉRE, ÉS
MINDÖSSZE AZ
EGÉSZSÉGÜGYI
MISSZIÓSZOL-
GÁLAT MARAD
SZÁMUNKRA...
VÉGEZZETEK
EGÉSZSÉGÜGYI
SZOLGÁLATOT,
MERT ENNEK
KÖSZÖNHETŐEN
ELJUTHAT-
TOK MAJD AZ
EMBEREKHEZ!**

A Washington Post egy kísérletet dolgozott ki, amelynek köszönhetően azt szerették volna megtudni, hogy az emberek hány százaléka ismeri fel az igazi értékeket. A napilap szerkesztői felkérték Joshua Bell világhírű hegedűművészt, hogy az amerikai főváros egyik metróállomásán hegedüljön. Olcsó, bő trikó és szakadt farmernadrág volt rajta, a fején pedig egy a kedvenc kosárlabda-csapatának logójával díszített sapka. Negyvenöt percig játszott hat Bach-zeneművet több mint hárommillió dolláros hegedűjén. Előtte a földön nyitva állt hangszerének tokja, benne néhány pénzürmével...

A háromnegyed óra alatt több mint kétezer ember ment el előtte, de csak hatan álltak meg, hogy játékát meghallgassák, és mindössze húszan dobtak neki némi aprópénzt siettükben. 32 dollárt kapott a „fellépéséért”. Néhány nappal azelőtt a washingtoni zeneműkedvelő közönség 150 dollárt fizetett egy jegyért annak a Joshua Bellnek a koncertjére, aki a fellépésekből és a reklámszerződéseire nyomán több mint hárommillió dollárt keres évente!

Az emberek sokat vitatkoztak a kísérlet kapcsán. Az európai hozzászólók az amerikaiak sznob-ságának és műveletlenségének számlájára írták a történeteket. De hogy elhallgattassa őket, a Washington Post Berlinben is megismételte a kísérletet, és az eredmény ugyanaz volt, csak európai pénznemben kifejezve.

A következtetés, amelyet ebből levonhatunk, az, hogy habár a világ egyik legjobb hegedűművésze játszotta el a valaha írt legszebb hat zenedarabot, csak nagyon kevesen álltak meg előtte, hogy meghallgassák. Szomorú, hogy mi, emberek túl ritkán ismerjük fel az igazi értékeket. Elmegyünk mellettük, eltaszítjuk magunktól, hátat fordítunk nekik. Nem ismerjük fel az értékeket, mivel nem úgy van felöltözve, ahogy mi szeretnénk, és nem tart a kezében egy nagy táblát, amelyen közli velünk, hogy értékes.

A 2013-as munténiai egyházterületi választásokra érkezett küldöttek kézbe kaptak egy jelentést, amelyben benne volt az is, hogy hány adventista egyháztag él az egyházterületben, és hogy mi a foglalkozásuk. A 18.858 megkeresztelt tag közül 120 orvos volt és 311 általános orvosasszisztens, azaz a tagság 2,28 százaléka. Nincsenek konkrét adataink arra vonatkozóan, hogy mekkora ez az arány az Unióra kivetítve, de véleményünk szerint a Munténiai Egyházterület szintjén ez túl kicsi, figyelembe véve azt, hogy a keresztény szolgálat szempontjából mekkora lehetőség rejlik az egészségügyben. Az is igaz viszont, hogy az egészségügyi nővéri szakma nem egy keresett hivatás, és nincs is méltóképpen megfizetve. Mindazonáltal tartuk mindvégig szem előtt, hogy egy gondoskodó nővér nem csak a felírt kezelés adminisztrálásával enyhíti a beteg szenvedését, hanem együttérzésével is, bátorító szavaival, a beteg ágya mellett elmondott imáival. Őrző angyala a betegeknek.

Az egészségügyi világszervezet figyelmeztet: világszerte vészjóslóan csökken az orvosasszisztensek száma, aminek köszönhetően globális szinten versengés folyik az egészségügyi nővérek alkalmazásáért. A nővérek a szegényebb országokból a gazdagabb államokba migrálnak a jobb megélhetés reményében. Ez a helyzet egy olyan lehetőség Románia számára, amelyet ki kell használnia. Az utóbbi években jelentősen megnőtt azoknak a munkaerő-közvetítő ügynökségeknek a száma, amelyek egészségügyi nővéreket toboroznak Romániában azzal a céllal, hogy az Európai Unióban juttassák őket munkahelyhez.

A romániai felsőfokú oktatási intézmények padjaiból sok esetben leendő foglalkozás nélküliek kerülnek ki a munkaerőpiacra, mivel olyan szakterületeken képezik ki a diákokat, amelyekre nincsen kereslet. A jászvásári „A. I. Cuza” Tudományegyetem egyik tanulmánya szerint az egyetemi szintű oktatás végzőseinek 70 százaléka nem

talál a végzettségének és elvárásainak megfelelő munkahelyet. Három vagy négy év egy fiatalnak túl sok idő ahhoz, hogy olyasmit tanuljon, amit sosem fog tudni felhasználni. Másrészt pedig a statisztikák mutatják, hogy növekszik a hatvan év feletti lakosság aránya Romániában, ami egyértelműen arra enged következtetni, hogy egyre nagyobb szükség lesz az egészségügyi és társadalmi asszisztenciára, és ezt a jelenséget a szakembereket felkészítő tanügynek is tudomásul kell vennie. Egy olyan munkaerőpiacon, ahol egyre nehezebb munkát találni, az egészségügyi nővér-képzés reális lehetőségekkel kecsegtet. Az orvosasszisztensi szakértelmet elismerik az Európai Unióban, és ha némi tapasztalattal és ajánlással rendelkezik a jelentkező, sikeresen pályázhat egy-egy állásra Európa számos országában. Egy nővér több egészségügyi intézményben is munkát vállalhat: kórházakban, klinikákon, iskolákban, szanatóriumokban, idősgondozó központokban, stb.

A jelenleg 142 diákkal és több mint 1200 végzettséggel rendelkező brăilvai egészségügyi iskola po-

zitív eredményei bátorítólag hatottak ránk, ezért úgy döntöttünk, hogy a Cernicai Kollégium területén egy újabb nővérképző központot alapítunk. Az Oktatásügyi Minisztérium engedélyének megszerzése után tizenkilencen jelentkeztek a „Dr. Luca” nővérképző első évfolyamára. A szakmai gyakorlatot a bukaresti Pantelimon Sürgősségi Kórházban végezték a diákok.

Ugyancsak ebben a tanévben az Adventista Teológiai Intézet tanulmányi ösztöndíj nélkül vette fel azokat a diákokat, akik a szociális munkásképző karon a második licencüket akarták megszerezni. Így három év alatt egy tandíjjal két diplomát szerezhetnek.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy már az elején egy olyan tanári kart tudtunk verbuválni, akik egészségügyi szakemberekként elkötelezett szolgáló embertársainknak, és hirdetői az örök evangéliumnak. Közöttük van dr. Aurelia Ritivoiu pediáter főorvos is, az Orvostudományi Akadémia kutatója.

„Az oktatói tevékenység célja szakmailag felkészíteni a diákokat... Az előadások nem csak az értelmi szükségleteket szolgálják, hanem a lelkiüket is. Az imaórák és istentiszteletek, amelyeken lelki tapasztalatokat is megosztunk egymással, nagyon jótékony hatással vannak a diákokra” – nyilatkozta dr. Aurelia Ritivoiu. Ezek a szavak a következő ihletett gondolatot juttatták eszembe:

„Isten ügye sokkal előbbre állna ma, ha az elmúlt években aktívabbak lettünk volna az egészségügyi dolgozók képzésében, amely dolgozók a beteggondozás mellett léleknyerő evangélistaként is megtanultak volna szolgálni” (Ellen G. White, *Tanácsok szülőknek, tanároknak és diákoknak*, 471).

David Livingstone mondta: „Istennek csupán egy Fia volt, és azt is orvosmisszionáriusként küldte a Földre.” A „Dr. Luca” Egészségügyi Posztlíceum harmonikusan egybeötvözi e két tevékenységet, amelyet Üdvözítőnk szolgálata is tanúsít. Profetikusan szempontról pedig tudjuk, hogy „hamarosan nem lesz többé lehetőség a lelkesítő szolgálatok végzésére, és mindössze az egészségügyi missziószolgálat marad számunkra... Végeztek egészségügyi szolgálatot, mert ennek köszönhetően eljuthattok majd az emberekhez” (Ellen White, *Evangelizálás*, 316). ■

Claudiu Șerban, a Dr. Luca Egészségügyi Posztlíceum igazgatója

**EGÉSZSÉGÜGYI
MISSZIONÁRIUS
CLAUDIU
ȘERBAN**

**ISTENNEK CSUPÁN EGY
FIA VOLT, ÉS AZT IS
ORVOSMISSZIONÁRIUS-
KÉNT KÜLDTE A FÖLDRE.**

AZ ADVENTISTA MISSZIÓ ÉS SZOCIÁLIS TÁMOGATÁS KONVENCÍÓJA

**KRISZTUS
MÓDSZERE
EMANUEL
SĂLĂGEAN**

**AZ ÜDVÖZÍTŐ ELVE-
GYÜLT AZ EMBEREK
KÖZÖTT, ÚGY, MINT
AKI A JAVUKAT SZOL-
GÁLJA. EGYÜTTÉRZÉST
TANÚSÍTOTT IRÁN-
TUK, BETÖLTÖTTE
SZÜKSÉGLETEIKET, ÉS
BIZALMUKBA FÉRKÖ-
ZÖTT. MAJD ÍGY SZÓLT:
„KÖVESSETEK ENGEM!”**

Egy olyan korban, amikor a ránk bízott nagy küldetés teljesítése (Mt 28:18–20) érdekében nagy figyelmet szentelünk az evangélium hirdetése legjobb módszereinek felfedezésére és fejlesztésére, egyre nagyobb annak a kockázata, hogy szem elől tévesztjük azokat az elveket, amelyek hatékonyá és Isten által áldottá teszik a missziót. Sose feledkezzünk meg arról, hogy függetlenül a helytől és az időtől, ahol és amikor elhívattunk az Élet Szava értékes magvainak elhíntésére, „CSAKIS KRISZTUS MÓDSZERE” vezethet igazi sikerhez. Az Üdvözítő elvegyült az emberek között, úgy, mint aki a javukat szolgálja. Együttérzést tanúsított irántuk, betöltötte szükségleteiket, és **bizalmukba férközött**. Majd így szólt: „Kövessetek engem!”¹

Isten Fia emberi testet öltött, hogy „valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). A bibliai leírásból – és főként az evangéliumokból – kitűnik, hogy „Jézus **legfőbb munkája** a szegények, szükségben szenvedők és tudatlanok szolgálata volt.”² Ez az elv Ézsaiás profetikus kijelentésében is formát ölt (Ésa 61:1), de a legszebben Krisztus missziónyilatkozata fejezi ezt ki (Lk 4:18). Következésképpen minden okunk megvan arra, hogy higgyünk abban, hogy ma is „a szenvedő emberiség szükségletei iránti érdeklődésünk által juthatunk el a legkönnyebben az emberek szívéhez”.³

Ennek a meggyőződésnek a fényében rendezte meg az Adventista Teológiai Intézet 2016. május 20. és 22. között az Adventista Misszió és Szociális Támogatás első Konvencióját. Az eseményre szeretettel várjuk azokat a személyeket, akik szociális projektek koordinátorai és önkéntesei (az ADRA, ASUP, ARSU, idősgondozó központok, napközi és éjszakai szociális központok, börtönmissziók, hajléktalanokat, fogyatékos személyeket, nehéz anyagi körülmények közt nevelkedő gyermekeket támogató kezdeményezések résztvevői). A találkozón tárt karokkal várjuk az Adventista Egyház barátokat és rokonszenvezőit is. A rendezvény legfőbb célkitűzései a következők: 1) Romániai és külföldi szociális projektek és stratégiák kidolgozása

és bemutatása; 2) információk közzététele európai pénzalapok – és egyéb pénzforrások – megpályázásához; és 3) egy olyan adatbázis létrehozása, amely információkat tartalmaz a szociális asszisztencia terén tevékenykedő adventista vagy adventista szimpatizáns nem kormányzati szervezetekről.

Mindazok, akik szeretnének részt venni az értekezleten, megtehetik, ha kitöltik a következő webhelyről letölthető űrlapot: www.institutadventist.ro/inscriereconventie. A további, a szervezésre, részvételi költségekre és meghívottakra vonatkozó információkat az Adventista Teológiai Intézet honlapján találhatják meg (www.institutadventist.ro), vagy hívjanak bennünket a 0753-142.622-es telefonszámon.

Jézus Krisztus visszajövetelének váróiként megvan az esélyünk, hogy „ama boldog reménység” égisse alatt éljük életünket (Tit 2:13), előre tekintvén a megígért „új égre és új földre” (Jel 21:1). De addig is egy mély válságba süllyedt világban kell élnünk⁴, amelyben sok a szegény (Jn 12:8), és amelyben egyre több az olyan szituáció, amelyben a válaszukra, közbelépésünkre van szükség (Mt 25:31–46). Ha követjük az ihletett tanácsokat, küldetésünk eredménye biztosított⁵: „Keressétek az alkalmakat, amikor jól tehettek. Először is enyhítsétek a szenvedők mulandó szükségleteit, töltsétek be hiányosságait, csillapítsátok testi fájdalmaikat, és majd meglátjátok, hogy megnyílik az út a szívük felé, amelynek talajába elvethetitek az erény és a hit magvait” (Ellen White, *Bizonyságtételek*, 4/227). ■

1. Ellen White, *A nagy Orvos lábnyomán*, 143.

2. Ellen White, *Review and Herald*, 1912. május 9.

3. Ellen White, *116. levél*, 1897.

4. Gazdasági válság, menekültügyi válság és terrorizmus-veszély, hogy csak néhányat említsünk a világunkat előre ki nem számítható módon, visszafordíthatatlanul megváltoztató jelenségek közül.

5. Israel Salanter rabbi (1810–1883) nagyon szépen megfogalmazta az okot, amiért minden embernek részt kellene vállalnia a jótékonykodásban: „Az én felebarátom szükségletei az ő számára anyagi szükségletek, számomra azonban az ő szükségletei lelki szükségletek.”

Emanuel Sălăgean, az Adventista Teológiai Intézet promóciós osztályának igazgatója

HOGYAN ALAKULT KI A SZENTÉLYRŐL SZÓLÓ TANÍTÁS?

Bevezetés

Ebben a cikkben nem szeretnék sem katekizist, sem apologetikát folytatni. A katekizishez elegendő doktrínát találunk bármilyen adventista tantételes kézikönyvben, az apologetikához pedig rendelkezésünkre állnak a teológiai szaktanulmányok, amelyek kimerítik az értelmezés részleteit.

Tehát nem fogunk mikroszkóppal vagy szikével behatolni a szentély és az ítélet teológiájába. A lelkek, akik csak a mások szemével látnak, és csak bárdot képesek használni, nem viselnék el ezt a gyakorlatot. Bizonyos segítő – történelmi vonatkozású – szempontokra összpontosítunk, hogy megértsük, miként jött létre és fejlődött ki a doktrína, és megfigyeljük dinamikus természetét.

Kritikusaink azzal vádolnak, hogy a szentély és az ítélet doktrínáját mi találtuk ki, hogy lemosuk az 1844. október 22-i dátummal kapcsolatos szégyent. Ám ilyen igazoló megoldásra nem volt szükség, mivel az adventisták többsége, William Millerrel az élen, 1845-ben teljesen feladták a 2300 évre vonatkozó próféciamagyarázatot, és nyilvánosan – szóban és írásban is – beismerték tévedésüket. Ilyen körülmények között, amikor a milleriták többsége nyomást gyakorolt az 1844-es év profetikus értelmezése ellen, sokkal könnyebb lett volna, ha minden adventista lemond erről a tanításról, minthogy egy másik – rendkívül népszerűtlen – értelmezést találjon ki csak azért, hogy kitarson az 1844-gyel kapcsolatos érvelés mellett.

Crosier, a szentélyről szóló tanítás felfedezője

Amint az előző cikkünkben hangsúlyoztuk, a szentélyről és az ítéletről szóló tanítás nem azonnal a nagy csalódás után keletkezett, és nem is Ellen White fogalmazta meg először. Több – különböző egyházakból származó – kutató is hozzájárult ennek a doktrináris építménynek a létrejöttéhez, már 1844. október 22. előtt; mindegyik hozzáadott egy deszkát, bevett egy szeget, rájött egy tévedésre vagy megfogalmazott egy új gondolatot.

Az első teológiai tanulmányokat ebben a témában Owen Russel Loomis Crosier (1820–1912), egy fiatal prédikátor és millerita kiadó írta.¹ Crosier tehetséges árva gyermek volt, aki 16 éves korában metodista lett, és barátai támogatásával vallá-

sos középiskolába járhatott. Érettségi után Crosier tanító lett, majd 1843-ban a Wesleyánus Egyház prédikátoraként csatlakozott William Miller advent mozgalmához.

A mozgalomhoz való csatlakozása után Crosier nem fogadott el támogatást teológiai tanulmányai folytatásához. Mivel erősen hitt Jézus közeli visszajövetelében, szívesen prédikált erről. Bibliai próféciáról szóló szemináriumi Franklin B. Hahn – a megye orvosi egyesületének titkára – megtérését eredményezték. Hahn doktorral és Hiram Edson állattenyésztővel együtt Crosier a saját városában (Canadaigua, New York) kiadta a *Day-Dawn* című lapot.

A csalódás – 1844. október 23-a – reggelén, miközben Crosier és Edson éppen egy betakarítatlan kukoricaföldön keresztül haladtak át csüggedt testvéreik felé igyekezve, hogy lelket öntsenek beléjük, Edson váratlanul megvilágosodott. Eszébe ötlött a Jelenések 11:19 versében leírt jelenet, amikor János látta megnyílni a mennyi szentélyt. Rögtön átvillant elméjén a gondolat, hogy 1844. október 22-én, a 2300 év végén a főpap Jézus nem jött ki a Szentek Szentjéből, amint azt hitték, hanem ellenkezőleg, bement oda, hogy átvegye az Atyától az országot (Dán 7:9–14; 8:14).

Bátorítást nyerve a gondolatból, amely rávilágított a 2300 év lezárulásának az értelmére, Edson és Crosier az elszenvedett csalódás dacára Hahn doktor házában találkoztak, hogy együtt tanulmányozzák a Bibliát. Tanítóként, prédikátorként és kiadóként leírta és ki is adta ennek a tanulmányozásnak a következtetéseit.

1845 márciusában (a *Day Dawn* nevű lapban) Crosier azt állította, hogy a Mt 25:1–13 verseiben említett menyegző (amelyről az adventisták évek óta beszéltek) a Mózes 3. könyvében bemutatott Nagy Engesztelési Nap tipológiájának a beteljesedése volt. A vőlegény belépése a menyegzői terembe a Főpap Szentek Szentjébe való bemenetelére utalt.

1845. április 17-én (*Hope of Israel*) kifejtette, hogy Jézus mennyi szentélyben végzett szolgálatának két szakasza van, és 1844-ben megtörtént

**A SZENTÉLY TANA
FLORIN LAIU**

A SZENTÉLYRŐL ÉS AZ ÍTÉLETRŐL SZÓLÓ TANÍTÁS NEM AZONNAL A NAGY CSALÓDÁS UTÁN KELETKEZETT, ÉS NEM IS ELLEN WHITE FOGALMAZTA MEG ELŐSZÖR. TÖBB – KÜLÖNBÖZŐ EGYHÁZAKBÓL SZÁRMAZÓ – KUTATÓ IS HOZZÁJÁRULT ENNEK A DOKTRINÁRIS ÉPÍTMÉNYNEK A LÉTREJÖTTÉHEZ, MÁR 1844. OKTÓBER 22. ELŐTT.

a világ utolsó figyelmeztetése. A kegyelem ajtaja bezárult azok számára, akik visszautasították „az éjjéli kiáltást”, és a szüzek most bent vannak a Völégennyel a menyegzőn (Mt 25:10). Ezt a véleményt néhány millerita vezető is osztotta. Néhány évig az adventisták közül egyesek a „zárt ajtón” kívül voltak rekesztve.²

1846. február 7-én a *Day-Star* különkiadásában („Extra”) közölte legterjedelmesebb tanulmányát, *Mózes törvénye*³ címmel Edson és Hahn jóváhagyásával. E kiadvány által Isten tudatta Ellen White-tal, hogy „Crosier testvér valódi világossággal rendelkezik a szentély megtisztításáról [...]. Úgy érzem, teljes felhatalmazást kaptam az Úrtól, hogy minden szentnek ajánljam ezt az *Extrát*”⁴.

Bár tökéletesnek nem mondható – hiszen egyetlen emberi alkotás sem az –, ez a bibliai utalásokkal és gondolati szálakkal teleszótt tanulmány mégis a teológiai fejlődés ragyogó példája, amelyet az adventizmus néhány laikusnak köszönhet, akik közül a legkiemelkedőbb 26 éves volt.

1846. május 11-én (a *Day-Star*-ban) Crosier hozzáadott néhány megjegyzést néhány típus (a zsidó naptár őszi ünnepei és a jubileumi év) összefüggésével és eszkatológiai beteljesedésükkel kapcsolatosan.

Crosier tanulmánya meggyőző érvekkel mutat rá, hogy a Dán 8:14-ben említett szentély az új szövetség mennyei temploma volt, nem pedig az ószövetségi földi szentély. Érvelése szerint a várt megtisztítás, amely a 2300 év végén veszi kezdetét, a földi szentély Nagy Engesztelési Napjának mennyei megfelelője volt. A tanulmány a két szövetségről szól, és a hit általi – nem pedig a törvény megtartásából fakadó – megigazulást hirdeti.⁵

A mennyei szentély szerkezetére vonatkozóan Crosier kijelentette, hogy az hasonló a földi szentély szerkezetéhez (két helyiségből áll), mivel a földi a mennyeinek a mintájára épült, és a Zsidókhoz írt levélben használt *hághia* görög kifejezés többes számú, így nem *szent helyre*, hanem *szent helyekre* vonatkozik.⁶

Crosier a tanulmányában kijelenti, hogy a szentélyben kétféle közbenjárói szolgálat zajlott: az egyik egyéni és naponkénti volt, a bűnök megbocsátásáért, míg a másik évente egyszer zajlott az egész népért, és célja a bűnöktől való megtisztítás volt. Az első a Szenthelyen, míg a másik a Szentek Szentjében ment végbe. Crosier ezáltal a Nagy Engesztelési Nap szerepét hangsúlyozta a típusban, utalva a Dán 8:14 versében említett ellen-típusra is. A megszokott bibliai utalások mellett az apokrif iratokból is idéz.⁷ Például a Bölcsesség könyve 9:8 versében egy zsidó a római korban Salamon nevében ezt írta:

„Parancsoltad, hogy templomot és oltárt építsék a Te szent hegyeden, a városban, ahol laksz, a Te szent sátorodhoz hasonló, amelyet már kezdetben elkészítettél” (a fordító kiemelése)⁸. Ez világos utalás 2Móz 15:17 versére, ahol Mózes a mennyei szentélyről beszél, amely – mint Isten népének valódi hazája a Kánaánon túl – egyedül az Úr kezének alkotása: „Beviszed s megtelepítéd őket örökséged hegyén, melyet, Uram, lakhelyül magadnak készítettél, szentségedbe, Uram, melyet kezded építet.”

Ha a fiatal Crosier ismerte volna Dániel nyelvét, felfedezhetett volna még egy különleges összefüggést: Dán 8:11.13–14 verseiben a szentéllyel kapcsolatban előforduló három szót (*makón*, *miqdaš*, *qódeš*) azonos kontextusban szinonimaként még csak 2Móz 15:13.17 verseiben találjuk meg.

E szöveg alapján a milleriták közül egyesek a Dán 8:14-ben említett szentélyt a Szentfölddel azonosították, amely meg fog tisztulni az araboktól; összefüggésbe hozták Izrael eszkatológiai helyreállításával, az apokaliptikus millennium bevezetéseként. Crosier azzal, hogy a 2Móz 15. fejezetét a mennyei szentélyre való utalásként értelmezte, megcáfolta az egyetlen érvet, mely szerint Dán 8:14 Izraelnek mint népnek a helyreállítására vonatkozna.

Sőt, bár Crosier a mennyei szentélyt a földi szentély megfelelőjeként írja le, ugyanabban a tanulmányban a mennyei szentélyt a Zsidók 11:10 versében említett mennyei várossal azonosítja, és a mennyei városra vonatkozó sok más ószövetségi utalást is említ, csodálkozva azon, hogy a millerita mozgalom a szentélyt Palesztinával vagy az egész földdel azonosítja. Természetesen a szöveg által említett „megtisztítás” azért is irányította Miller és mások figyelmét a földre, mert abszurdnak tűnik a gondolat, hogy Isten mennyei otthonának szüksége lenne megtisztításra. Ám Crosier éppen arra jött rá, hogy a mennyeieknek is szükségük van megtisztításra (Zsid 9:23) és megbékéltetésre (Kol 1:19–20).

Az ifjú Crosier nemcsak társítja a mennyei szentélyt a mennyei várossal, hanem azonosítja is azzal, vagyis a kettő egy és ugyanaz. Ezt a gondolatot Miller is érintette, de nem fejtette ki. Ugyanabban az évben Joseph Bates is átveszi és terjeszti⁹, ám sajnos az utánuk következő szerzők elvetik. Crosier számára a mennyei helyek „megtisztítása” Jézus áldozata által (Zsid 9:23) ugyanazt jelenti, mint az, hogy az Üdvözítő helyet készít számunkra a mennyben (Jn 14:2).

Rendkívül érdekes módon O. R. L. Crosier, akárcsak William Miller, a Dán 8:14-ban található „mennyei időszámítással” kapcsolatban tudta, hogy „megtisztítatik”-nak és „megigazítatik”-nak egy-

„PARANCSOLTAD, HOGY TEMPLOMOT ÉS OLTÁRT ÉPÍTSÉK A TE SZENT HEGYEDEN, A VÁROSBAN, AHOOLAKSZ, A TE SZENT SÁTORODHOZ HASONLÓT, AMELYET MÁR KEZDETBE N ELKÉSZÍTETTÉL”.

aránt fordítható. (A Károli-fordításban az itt idézett „megtisztítatik a szentély” helyett ez áll: „kiderül a szenthely igazsága” – a fordító megj.) Egyikük sem volt a bibliai nyelvek ismerője, de a szél- vagy lábjegyzetekben pontosításként megjelölték: „vagy megigazítottatik”, amire ők csak érintőlegesen utaltak.

A „megtisztítatik” (megtisztul) fordítás a Septuaginta régi görög változatából származik, amelyre a latin Vulgata és az újabb fordítások többsége is épül. A „megigazítottatik” fordítás a hagyományos héber szöveghez nyúl vissza, amelyben a *nicdak* szó jelentése: *megigazult, igazolt, megbosszult, igazságot tesz*. Ez a kifejezés közvetlenül Dán 7:22 versére utal, amely említést tesz a szentek javára történő ítéletről (lásd még a 9–10, 13–14, 17–18, 26–27 verseket).

Mivel az úttörők csak a tradicionalista fordítók által kedvelt „megtisztítatik” kifejezést vették figyelembe, kénytelenek voltak kiaknázni a mennyei szentély jelentését és megtisztításának lehetőségét, ami a szentély témájának mélyebb vizsgálatát eredményezte. A Nagy Engesztelési Nap tipológiáján keresztül ugyancsak a szenteket megigazító ítélet gondolatához jutottak.

Dán 8:14-et 3Móz 16. részéből és Zsid 9:23 verséből kiindulva megmagyarázni annak az esete, amikor egy nehéz dolgot egy még nehezebben felfogható dolgon keresztül próbálunk megérteni. Isten az Ő hűségeseit képességeik, lehetőségeik és érdeklődésük által mégis úgy vezette, ahogyan annak idején a bölcsek a csillag által, amely felkeltette kíváncsiságukat. A bölcsek így találták meg az újszülött Királyt, a Valódit, bár sok időnek kellett eltelnie, míg valóban király lett. Az adventisták ugyanígy bukkantak rá az ezer év előtti ítélet bibliai tanítására, annak ellenére, hogy bizonyos részletek tisztázatlanok maradtak. A kerülőút hosszabb, de szép meglepetésekkel és felejtetlen tanulságokkal teli élményt biztosíthat.

Andrews hozadéka

A szentély tanához a továbbiakban John Nevins Andrews (1824–1883) is hozzájárult. Ez a fiatalember 1843-ban csatlakozott a milleritákhoz, 1845-ben fogadta el a szombatot, és 1850-ben lett prédikátor, azután, hogy 1849-ben közel került a White családhoz.

Andrews evangélistaként, kiadóként és íróként vált ismertté, kitöltött egy ciklust a Generál Konferencia vezetőjeként, és Európában ő volt az első hivatalos adventista misszionárius. De alakjának legsajátságosabb vetülete talán mégis az, hogy ő volt a hetednapos adventisták első teológusa, mégpedig úgy, hogy egész életében autodidakta volt. Legendás bibliaismerete mellett (állítólag hosz-

szú részleteket tudott kívülről idézni a Bibliából) a neve néhány jellegzetes adventista tantételhez és értelmezéshez is fűződik. Valószínűleg Andrews volt az első adventista teológus, aki megértette, hogy a klasszikus prófécia (mint például a tempom felépítése, Ezékiel 40–48 alapján) feltételesek. Mindenekfelett azonban nagyfokú lelki érzékenység jellemezte.

Andrews 1853-ban írt egy traktátust a szentély és az ítélet tantételéről¹⁰, amelyben a maga módján kifejtette a Crosier által kidolgozott teológiát. Az apologetikus dolgozat főként azokat célozta meg, akik a millerita értelmezéstől elfordulva más magyarázatok után kutattak, azzal a meggyőződéssel, hogy az 1843–44-es mozgalom zsákutca volt.

Andrews általában lenyűgöző logikát követ, annak ellenére, hogy az ma már nem mondható minden szempontból kielégítőnek.¹¹ Még nyelvészeti érveket is használ, ahol ez indokolt, és szaktekintélyeket idéz. Ám érvei nem minden esetben meggyőzőek.¹² Andrews a Dániel 8. fejezete jövődölesei tekintetében nem éri fel Crosiert. Andrews visszatért ahhoz az értelmezéshez, amelyet Miller a „mindennapi áldozat”-ra alkalmazott, amely szerinte a római pogányság volt. Ezt az első adventisták körében népszerű felfogást egy ideig Ellen White is vallotta, bár későbbi állítása szerint semmilyen kinyilatkoztatást nem nyert erről a részletről.¹³

Andrews visszatérése ahhoz az értelmezéshez, miszerint a „mindennapi áldozat” a „pogányság”-ra vonatkozik, visszafejlődésként értékelhető, szerencsétlen választás volt. Ez az értelmezés az adventista teológiából csak egy – 1910 és 1930 között zajlott – parázsvita hatására tűnt el. Sőt, a próféciamagyarázatok néhány eltévedt lovagja manapság is kísérletet tesz a feltámasztására. Andrews szintén visszatért ahhoz a millerita felfogáshoz, hogy Dániel 8 alapján két szentély létezik – egyik az Úré, a másik a pogányoké¹⁴ – Crosierrel ellentétben, aki elutasította ezt a téves meglátást. Ugyancsak Crosiertől eltérően Andrews 2Móz 15:17 versében Kánaánt, nem pedig a mennyei szentélyt azonosította.

Alig öt évvel Andrews traktátusának megjelenése előtt Crosier megtagadta a szombatot és a szentély teológiáját is, amelyet ő maga dolgozott ki. Andrews és társai nagy valószínűséggel éppen emiatt tartózkodhattak Crosier egyes következtéseitől, amelyek akkor még nem váltak népszerűvé az adventizmusban.

Andrews sok figyelmet szentelt az ószövetségi szentély leírására, és arra próbált rámutatni, hogy ennek a földi szentélynek semmi köze nincs az új szövetséghez. Ugyancsak sokat foglalkozott az Ezékiel könyvében leírt szentéllyel, amelyről

**ANDREWS
FŐKÉNT AZT
AKARTA BIZO-
NYÍTANI, HOGY
A DÁN 8:14-BEN
EMLÍTETT MEG-
TISZTÍTANDÓ
SZENTÉLY NEM
A FÖLD VAGY
IZRAEL VOLT,
HANEM A MENY-
NYEI SZENTÉLY,
A MEGTISZTÍTÁS
PEDIG NEM TŰZ-
ZEL, HANEM VÉR-
REL – ÉSPEDIG
NEM ÁLLATOK,
HANEM KRISZ-
TUS VÉRE ÁLTAL
– TÖRTÉNIK.**

**BÁR Ő ÉS FÉRJE
BIZONYOS RÉSZ-
LETEKET A JELE-
NÉSEK ÉS DÁNIEL
KÖNYVÉBŐL
MÁSKÉPP ÉRTEL-
MEZETT, ELLEN
WHITE TÁMO-
GATTA, HOGY
SMITH ÍRÁSAIT
AZ ADVENTISTA
ISKOLÁK TANÁ-
RAI, VALAMINT
A LELKÉSZEK
ÉS A KÖNYVE-
VANGÉLISTÁK IS
TANKÖNYVKÉNT
HASZNÁLJÁK.**

egyesek úgy gondolták, hogy fel fog épülni, és rávilágított, hogy itt a földi szentélyről van szó, amely a régi szövetséghez tartozik, papsága földi, alá van rendelve a ceremonális rendszernek, az Ezékiel által megjövendölt királyság pedig szintén földi, tökéletlen, bűnnek alárendelt, és a régi szövetséghez tartozik. Ez a felfogás cáfolja a Dán 8:14 versében található, a prófécia zsidó templom helyreállítására vonatkozó alkalmazását.

Andrews ezen a ponton engedett a Crosiertől eredő spekulatív érvelésnek, mely szerint a földi és a mennyei szentély között szó szerinti és anyagi megfelelés van.¹⁵ Meglátása szerint nemcsak a két szentély beosztása, de a szentély berendezése és leltára is azonos. Azzal kapcsolatban, hogy a próféciában szereplő istentelen szarv miként tiporta lábbal a szentélyt és annak seregét, Andrews kijelenti, hogy abszurd feltételezés, miszerint ez a valóságban szó szerint megtörtént volna. Ugyanakkor a Jelenések könyvének látomásai alapján valószínűnek tartja, hogy a mennyei templomban valóságos oltárok, lámpások és függönyök legyenek.

Andrews értelmezése szerint a Jel 11:15-ben szereplő hetedik angyal 1844-ben kezdett el trombitálni, amit minden régi adventista írásmagyarázó – Ellen White-ot is beleértve – átvett. Ezzel ellentétben a mai magyarázók úgy tartják, hogy a hetedik angyal trombitálása nem a vizsgálati ítélet kezdetén, hanem annak végén történik, bejelentve Krisztus országának érkezését a kegyelemidő lezárulásával egy időben, amint az a Jelenések adott szakaszából világosan kitetszik.¹⁶

Andrews főként azt akarta bizonyítani, hogy a Dán 8:14-ben említett megtisztítandó szentély nem a föld vagy Izrael volt, hanem a mennyei szentély, a megtisztítás pedig nem tűzzel, hanem vérrel – és pedig nem állatok, hanem Krisztus vére által – történik. Millertől és Crosiertől eltérően Andrews nem említi, hogy a „megtisztítatik” szó a „megigazítatik” szóval is fordítható, és az utána következő adventista magyarázók sem.

Uriah Smith szerepe

A legismertebb adventista próféciamagyarázó kétségkívül Uriah Smith (1832–1903), aki 1852-ben csatlakozott a szombattartó adventistákhoz, majd sokrétű talentummal megáldott emberként – kiadó, költő, gravírozó, tanár, prédikátor, hivatalnok – 50 évre a mozgalom legfőbb teológusává vált. Ez a tanult, autodidakta, gyakorlati téren is találékony, falábú lord halála után még évtizedekig meghatározó befolyást gyakorolt a prófécia-értelmezés területén az adventizmusra.

Smith csaknem 4000 cikket és 20 könyvet írt, amely közül a Dániel és Jelenések könyvéhez fűzött

magyarázatai bestsellerekké váltak. A könyvet Ellen White e szavakkal ajánlta: „Isten felhasználta e könyv íróját, hogy elménket az igazság felé terelje” (MS 174/1899). Bár ő és férje bizonyos részleteket a Jelenések és Dániel könyvéből másképp értelmezett, Ellen White támogatta, hogy Smith írásait az adventista iskolák tanárai, valamint a lelkészek és a könyvevangélisták is tankönyvként használják. Ez valóban az akkori kornak szóló könyv volt.

Smith már ifjúkorában közel állt a White családhoz, és James White-tal váltakozva töltötte be a kiadó igazgatói tisztségét. Smith bibliai témájú előadásokat és irodalmi képzéseket tartott Amerika és Európa-szerte, Ellen White lelkes támogatásával.

Smith viszonya a White házaspárral nem mindig volt felhőtlen, de éppen a pozitív vonatkozások miatt érdemes erről beszélni. Smith a Battle Creek-i kollégium igazgatójaként világiasabb nevelési szemléletet képviselt, mint Ellen White. Ő a klasszikus, elméleti irányultságú iskolai programhoz és a városi helyszínhez ragaszkodott, míg Ellen White a Biblia-központú és holisztikus (a kétkezi munkát is magába foglaló) nevelési rendszert, a tanuláshoz pedig a vidéki környezetet részesítette előnyben. Smith elbocsátotta állásából G. H. Bell-t (aki Ellen White nevelési elképzeléseit követte), amiért az asszony megróttta őt levélben. Smith ezt igazságtalannak érezte, de kilenc év után kibékült Bellel. Ellen White iránti barátságának bizonyítékaul előszót írt a *Pátriárkák és próféták* című könyvéhez.

Smith 1873-ban valami miatt összetűzésbe került James White-tal (akinek a perfekcionizmusa mellé jó adag szigorúság is társult), melynek következtében Smith-t elbocsátották, fél év után azonban megint visszahívták a kiadóhoz. A Generál Konferencia 1888-as minneapolis-i ülészakán Smith a White-Waggoner-Jones hármas legfőbb ellenlábasává vált, attól tartva, hogy a Krisztust, az Ő jellemét és érdemét középpontba helyező üzenet háttérbe szoríthatja a törvény tekintélyét. Smith befolyására a vezetők és hívek többsége tartózkodóan vagy éppen ellenségesen viszonyult a Jones és Waggoner képviselte evangéliummal szemben, Ellen White figyelmeztetései ellenére.

Több év ellenzéki magatartás után Smith elismerte az őt ért feddés jogosultságát, de úgy tűnik, hogy sohasem értette meg igazán az üzenetet, amelynek ellenállt. Nagy védelmezője volt Ellen White prófétai elhívásának, de amikor szembekeült vele, azt állította, hogy Ellen White személyes véleményének adott hangot, vagy valakinek a befolyása alá került. Évek múltán azonban elismerte, hogy Ellen White-nak igaza volt.

Meg kell jegyeznünk, hogy a feszültségek és kellemetlen helyzetek ellenére Smith továbbra is együtt dolgozott James és Ellen White-tal. Ugyanúgy Jones-szal is, aki 1901-ig kollégája maradt az oktatásban és a kiadói munkában.¹⁷

Smith a Dániel könyvéről szóló kommentár megírásával egy időben (1873) kezdett el tanulmányokat megjelentetni a szentély és az ítélet tanításáról. 1877-ben egy egész tanulmányt szentelt ennek a témának. Értelmezésének részleteivel azért nem foglalkozunk, mert gyakorlatilag átvette és sajátos – összetettebb és rendszerezettebb – stílusban átdolgozta sógorának, Andrewsnak az értelmezését, amelyet egyébként a White házaspár is elfogadott.

Az őt követő adventista írásmagyarázók (S. N. Haskell, M. L. Andreasen stb.) szinte lemásolták Smith teológiáját, a szentéllyel kapcsolatos meglátását is beleértve, amelyeket azonban a mai nemzedéknek el kell mélyítenie és fel kell frissítenie, hogy advent üzenetünknek ez a fontos része újból az érdeklődés homlokterébe kerüljön. ■

1. Lásd: www.aplib.org/files/pioneer-reviews/Crosier-ORL-Review.pdf.

2. 1845 október 11-én és november 15-én (a *Day-Star*-ban), valamint 1845 októberében (a *Voice of Truth*-ban) a cikket ismét közzölték.

3. Crosier cikke és egyéb megjegyzései elérhetők az interneten: www.sdadefend.com/Our%20Firm%20Foundation/Crosier-sanctuary.pdf

4. Ellen White, *A Word to the Little Flock*, 12. https://ewg.writings.org/?ref=en_CIHS.5.3¶=12119.30

5. Ez azt bizonyítja, hogy a hit általi megigazulás elfogadásának elve nem egy későbbi fejlemény az adventizmusban, hanem kezdettől fogva része volt a szentély teológiájának. Amikor hangsúlyozni kezdtek a frigyláda tartalmát a hintett vér, az áldozati és a papi rendszer rovására, az egyházban terjedni kezdtek a legalizmus különböző formái, és szükségessé vált az 1888-as ébredés. Ez a szükséglet továbbra is fennáll, és a szentélyről szóló tanítás ezt teljesen betölti.

6. A két szentély közötti megfelelés valójában lelki, didaktikai, nem pedig anyagi természetű vagy szó szerinti. A földi szentély oltárt, állatokat, papokat, tömjént stb. feltételez, míg a mennyi szentély jelképek nélkül, a maga valóságában összpontosít Jézus egyedi áldozatára és főpapi szolgálatára. Krisztust nem áldozták meg egy mennyi oltáron, áldozata megismételhetetlen. Ő nem járul az Atya elé csengettyűkkel és tömjénnel. A Jelenések és Ellen White látomásai, amelyek földi képekben (oltár, gyertyatartó, kenyerék asztala, tömjén, füstölő, pap csengettyűkkel a ruhája szegélyén, függöny, kerubokkal díszített frigyláda stb.) írják le a mennyi szentélyt, csupán pedagógiai jelleggel használják ezt a nyelvezetet, nem pedig azért, hogy a menny anyagi valóságáról tájékoztassanak. Amint a hétszarvú és hétszemű Bárány a Jelenések szentélyében, vagy a tüzes tó, amely örökké ég, nem értelmezhető szó szerinti valóságként (bár ez utóbbit János a valóságnak megfelelően látta), ugyanígy nem kell egy az egyben, szó szerint értelmezni a két szentély megfeleltetését sem. Ugyanígy a *hághia* görög kifejezés, bár nyelvtanilag többes számban van, gyakran logikus módon egyetlen dolgra vonatkozik (szent olaj: 2Móz 40:9; áldozati hús: 3Móz

19:8; a szentély egésze: 3Móz 20:3; 4Móz 8:19; a Szenthely: Zsid 9:2; a Szentek Szentje: Zsid 9:25; 10:19-20).

7. Az anglikán Biblia, amely akkoriban elterjedt volt (a White család tulajdonában is volt ilyen), az apokrif könyveket is magába foglalta. Még James White is használt az apokrifekből vett utalásokat az Ellen White első látomásaihoz írt kiadói jegyzeteiben.

8. Ez a kijelentés – annak ellenére, hogy nem ihletett szerzőtől való – összhangban áll számos kanonikus szakasz tanításával (5Móz 26:15; Zsolt 20:6; 150:1; 2Krn 6:21 stb.). Később Andrews és James White utalnak hasonló apokrif szövegekre.

9. A *The Opening Heavens* traktátusban (New Bedford, 1846., 29. old.) J. Bates kijelenti: „Kétezer háromszáz napig, azután megtisztították a szenthelyt.» Dán 8:14. Ez a szentély, legalábbis én így értem, a mennyi szentéllyel, az Új Jeruzsálemmel, Isten Paradicsomával azonos.» <https://archive.org/details/TheOpeningHeavens1846>

10. J. N. Andrews, *The Sanctuary and 2300 Days*, Steam Press, Battle Creek, Mich., 1853, 1874; TECH Services, Inc. 1997. <https://Books.Google>

11. Andrews például elég meggyőzően érvel amellett, hogy az istentelen szarv (Róma) a négy hellén (Macedónia) királyságból alakul ki. Napjainkban azonban elfogadottabb az a magyarázat, miszerint az istentelen szarv nem egy másik szarvból, hanem a négy szélből jön létre (Dán 8:8-9).

12. Andrews kijelenti, hogy a Dán 8. fejezetében említett istentelen szarv Antiokhosz Epiphanésszal való azonosítása katolikus találmány (*i.m.*, 11. o.), ami azonban nem igaz. Bármennyire is ingatag ez a magyarázat, elsőként a zsidók fogalmazták meg, még időszámításunk előtt (lásd: Makabeusok I. könyve). Népszerű volt az első századi egyházatyák körében, de a protestánsok közül is sokan átvették.

¹³ Érdemes összevetni a *Korai írások* 74–75. oldaláról származó kijelentést („Láttam..., a »mindennapi-ra vonatkozóan...») a *Szemelvények*, 1/164. oldalán írtakkal: („Nem kell a hit próbakövévé tenni a »mindennapi« szó valódi jelentését. Kérem az egyházban szolgálatot teljesítő testvéreimet, hogy írásaimat ne használják érvként ebben a kérdésben, mivel erre vonatkozóan nem kaptam kinyilatkoztatást.”) Ez az eset nagyon tanulságos annak szemléltetésére, hogy a Próféta Lelke írásainak használata mennyire korlátozt a tanbeli vagy teológiai viták megoldásában.

14. Andrews kijelenti, hogy ugyanabban a jövődőlésben két hadsereg is van, ami lehetséges, de nem biztos.

15. Például Andrews megismétli Crosier helytelen érvét, hogy a Zsidókhöz írt levélben a többes számú *hághia* szó azt bizonyítja, hogy a templom két részből áll (*i.m.*, 74–75. o.)

16. Hasonlítsd össze Ellen White, *A nagy küzdelem* (425. o.), Jon Paulien, *Armageddon at the Door* (87. o.) és Heidi Heiks, *Satan's Counterfeit Prophecy* (134. o.) írásokat. A két utóbbi könyv megtalálható az interneten is (Books.Google). Ezen kívül William Foy (Ellen White által elismert próféta) látomása szerint a hatodik trombitászó magába foglalja a „három lépés”-t is (utalás a Jel 14. fejezetében található hármias angyali üzenetre), tehát a hetedik csak a hatodik befejezése után szólal meg. Foy látomásairól román nyelven a *Curierul Adventist* honlapján olvashat: www.curieruladventist.ro/articole/experina-i-viziunile-lui-william-e-foy

17. A Smith-ről és magyarázatairól szóló információk E. Durandtól származnak („Smith, Uriah”, in *The Ellen G. White Encyclopedia*, (kiad. D. Fortin), Review and Herald, 2013: 515–517), Roy Adams (*The Sanctuary Doctrine*, Andrews University DDS, 1981), Uriah Smith (*Daniel and Revelation*, 1897, elérhető az interneten).

Florin Lăiu, a cernicai Adventista Teológiai Intézet biblioprofesszora

AMIKOR HANGSÚLYOZNI KEZDTEK A FRIGYLÁDA TARTALMÁT A HINTETT VÉR, AZ ÁLDOZATI ÉS A PAPI RENDSZER ROVÁSÁRA, AZ EGYHÁZBAN TERJEDNI KEZDTEK A LEGALIZMUS KÜLÖNBÖZŐ FORMÁI, ÉS SZÜKSÉGESSÉ VÁLT AZ 1888-AS ÉBRÉDÉS. EZ A SZÜKSÉGLET TOVÁBBRA IS FENNÁLL, ÉS A SZENTÉLYRŐL SZÓLÓ TANÍTÁS EZT TELJESEN BETÖLTİ.

LÉGY PÉLDA MÁSOK SZÁMÁRA!

Az AMiCUS aradi fiókszervezete a Bánáti Egyházterület három fiókszervezetének egyike. Mottónk Zsoltárok 91:11 verse: „Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban.” Szükségünk van mennyei Atyánk segítségére, aki elküldi angyalait, hogy oltalmazzák diákjainkat a gonosz cselszövéseivel szemben.

2015-ben számos aktivitásunk volt. Heti rendszerességgel vannak *sport- és kikapcsolódási tevékenységeink*. Az AMiCUS Kápolna egy heti találkozó, amelyen különleges meghívottak jelenlétében az Igét tanulmányozzuk és imádkozunk. A Kápolna-találkozók után énekpróbákat tartunk, vagy a csengettyűsök gyakorolnak.

Az egyetemi tanév kezdetén a Bánáti Egyházterület mindhárom AMiCUS-fiókszervezetének vezetősége gyűlést tartott a nádas Ifjúsági Központban. Kiváló alkalom volt ez a közös projektek és azon közös értékek megbeszélésére, amelyek összekötnek bennünket, mindezt hatékony, az egyetemi környezethez adaptált missziótervek lefektetése érdekében. Érezni lehetett Isten jelen-

létét az imaórák és a terveket bemutató értekezletek és a szombati istentisztelet alkalmával, de az olykor éjszakába nyúló beszélgetésekben is. Lelkiileg gazdagodtunk, mennyei ösztönzést nyertünk a szolgálatra, barátkoztunk, magas célokat tűztünk magunk elé, Isten kegyelméből.

A téli ünnepkör alkalmával is volt néhány tevékenységünk:

- » *jótekonysági akció*: meglátogattunk egy árvaházat, ahol játékokat és ruhákat ajándékoztunk a gyermekeknek.
- » *flash mob*: Az AMiCUS Diákegyesület összevont kórusa december 12-én egy flash mobbal lepte meg az aradi Atrium Mall vásárlóit. Ifjaink karácsonyi énekeket énekeltek, amivel nagy örömet szereztek a hallgatóságnak. Az éneklés mellett diákjaink ajándékkönyveket is adtak a jelenlévőknek. Óhajunk, hogy a Jó Isten dolgozzon szívükben és elméjükben ezen könyvek által.
- » *a kis gyülekezetek látogatásának* projektje a diákoknak és a gyülekezeteknek egyaránt sok örömet szerzett.

**ÉLJ ÚGY, HOGY
AKIK ISMERNEK
TÉGED, DE MÉG
NEM ISMERIK
ISTENT, VÁGY
SZÜLÉSSEN
BENNÜK MEG-
ISMERNI ÖT.**

- » a *Jótétemények Napja* egy különleges nap, amikor diákjaink más fiatalokkal együtt különböző misszionárius akciókon vesznek részt.
- » egy másik, számunkra csodálatos élmény a *többi AMiCUS fiókszervezet látogatása*. 2015 áprilisában a Ploiești-i diákok látogattak

Aradra, és ugyancsak áprilisban mi látogattuk meg temesvári kollégáinkat.

Az aradi AMiCUS fiókszervezet számára továbbra is egy szép kihívás marad a Pál apostol által megfogalmazott feladat: „Senki a te ifjúságot meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben és a tisztaságban” (1Tim 4:12). Nem könnyű példának lenni mások számára. Felülről jövő bátorságra és erőre van szükség ehhez!

Pál apostol véleménye szerint az embereket nem szabad a koruk alapján megítélni. Az ifjaknak példaképekre van szükségük, hogy majd a maguk során példaként szolgálhassanak a velük egykorúak számára.

Diákjaink hivatást éreznek példát mutatni:

- » *a beszédben* – személyes és nyilvános beszédben egyaránt.
- » *a magatartásban* – példamutatás az életmód, táplálkozás és az Istenbe vetett bizalom terén.
- » *a szeretetben* – tevékenységünknek csak akkor van értéke, ha akcióinkat szeretettel visszük véghez.
- » *a hitéletben* – ha az emberek látják, hogy rendületlenül hiszünk Istenben, és látják a Vele megélt tapasztalatainkat is, ők is hinni fognak Istenben.
- » *az erkölcsi tisztaságban* – diákjaink erkölcsi makulátlanságra törekednek mind a gyülekezetben, mind azon kívül.

Az Úr olyan személyt fedezett fel Timótheusban, akit átalakíthat, hogy a Szentlélek benne lakozhasson. Isten ifjainkat is ugyanúgy felhasználja, mint annak idején Timótheust, ha teljesen alávetik magukat az Úr vezetésének. Egy kiváltság számunkra, hogy Isten misszionáriusai lehetünk, és titeket is meghív, hogy kollégáitok üdvéért dolgozzatok. Keressétek meg azokat, akikről úgy tudjátok, hogy veszélyben vannak, és Krisztus szeretetével bátorítsátok őket. Csakis úgy nyerhetitek meg őket, ha látják bennetek az Ő erényeit.

Talán te vagy az egyedüli, aki által megismerhetik Istent. Éljen tehát úgy, hogy akik ismerkednek, de még nem ismerik Istent, vágy szülessen bennük megismerni Őt. ■

**ADVENTISTA
DIÁKOK
CRISTIAN
TOMA**

**„SENKI A TE IFJÚSÁGODAT MEG NE VESSE, HANEM LÉGY PÉLDA A HÍVŐKNEK A BESZÉDBEN, A MAGAVISELETBEN, A SZERETETBEN, A LÉLEKBEN, A HITBEN ÉS A TISZTASÁGBAN.”
(1TIM 4:12)**

Cristian Toma, az aradi AMiCUS káplánja

ELOHIM (IV)

Ez a cikk az Istenség harmadik Személyéről, a Szentlélekről szóló bibliai tanítás kutatásán alapszik. Azzal, hogy „harmadikként” nevezük meg Őt, nem jelenti azt, hogy alacsonyabb rendű az Istenség másik két Személyéhez viszonyítva. Megkülönböztető címkékre volt szükségünk, hogy az Istenség mindhárom Személyére utalhassunk, de rájuk vonatkozóan nem alkalmazhatjuk a felsőbbrendűség vagy alárendeltség fogalmát, mivel teljes egyenlőség van közöttük, ugyanaz a mennyei méltóság és dicsőség jellemzi őket.

A Szentlelket az Istenség egy Személyének neveztem. Mit, kit nevezünk általában személynek? Egy olyan lényt, aki rendelkezik értelemmel, beszédképességgel, tudatosan kommunikál, szabad akarattal bír, gazdag érzelmi világa van, találékony. Akárhányszor utalunk egy-egy személyre, mindig személyt jelölő névmásokat használunk (pl. valaki); ha ez nem lehetséges, akkor a „valami” határozatlan névmással utalunk rá, és nyilván anyagról, tárgyról, avagy beszélni nem tudó lényről van szó. A Szentlélek nem valami, hanem Valaki. A személyiség nem atomokból áll össze, nem anatómiai fogalom. Itt nem kezekről és lábokról van szó. A Szentlélek természete titok számunkra, nem tudjuk, hogy néz ki, és az sem jó, ha megpróbálunk fogalmat alkotni a kinézetére vonatkozóan, mivel bármilyen képet alkotnánk Róla, téves volna. Annyit tudhatunk Róla, amennyit a Szentírás nyilvánítottat a személyéről, többet nem.

Máté 28:19 versében nem azt olvassuk, hogy a keresztség két Személy és még valaminek a nevében történik, hanem három Személy nevében, és mindhárom meg is nevezi az evangélista: „Az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében”. Az első két Személy között – akárcsak a második és a harmadik Személy között – mellérendelő-kapcsolatos kötőszó áll: „és”. Ez egyenlőségre utal. Egyesek azt állítják, hogy a Szentlélek az Atya egy tulajdonsága, de ha így lenne, akkor nem három, hanem két isteni Személlyel lenne dolgunk. Helyes lenne a következő kijelentés? „Nemrég három országba látogattam el: Bulgáriába, Oroszországba és Moszkvába.” Nem, mivel Moszkva szintén Oroszország. Jézus is a nagy missziós küldetésben három Személyre utalt, megparancsolván, hogy a keresztség is e három Személy nevében történjenek.

A Biblia jelképeket használ a Szentlélek munkájának szemléltetésére, éspedig: galamb, olaj, tűz, eső, szél. Nem a Szentlélek kilétének megmagyarázása végett, hanem a munkájának a szemléltetésére. Egyesek jelképek szintjére degradálják a Szentlelket, és megfelelnek arról, hogy ezeknek a szimbólumoknak a célja az, hogy jobban megértsük a Szentlélek szolgálatát. Egy úgynevezett „fehér területen” egy misszionárius megkérdezte az egyik helybéli lakost, hogy mi a fa neve az illető nyelven, miközben ujjával a fa felé mutatott. A helybéli azonban azt válaszolta a kérdésre, hogy miként nevezik az ujjat az illető nyelven. De az ujj csak rámutatott a fára, amelyre a kérdés vonatkozott.

Egyeseket félrevezethet az a tény, hogy a Szentlélekre olyan szavakkal történik utalás a Szentírásban, mint a „mérték” vagy a „teljesség”. Íme, néhány bibliaszöveg: „Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket” (Jn 3:34). „És meg ne részegedjete bortól, miben kicsapongás van; hanem teljesedjete be Szent Lélelkel” (Ef 5:18). „És megtelének mindnyájan Szentlélelkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólniuk” (Csel 2:4). Ezekben a szövegösszefüggésekben a „mérték” és a „teljesség” nem kiszámítható anyagi mennyiségre utal, hanem kapcsolatokra és jelenlétre, illetve ezek intenzitására.

Gondot okozhat egyes Biblia-olvasók számára a Szentlélek személyiségével kapcsolatban az, hogy a görög nyelvben a „lélek” főnév semleges nemű, nem pedig hímnemű. Azaz: *to pneuma*, amely szerkezetben a *to* határozott névmás semleges nemű főnevek előtt szerepel. Ugyanezzel a szituációval találkozunk a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetében is: „Ez a Lélek (*to pneuma*) bizonyoságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk” (16. vers). A Prófétaág Lelke (angol nyelvű) szövegeiben is gyakran találkozunk az „It” semleges személyes névmással, amellyel az ihletett író a Szentlélekre utal, a legtöbbször azonban a hímnemű „He” személyes névmást alkalmazza.

A román nyelvben, akár a görögben, a lélek szó (spirit) egyes számban hímnemű, többes számban nőnemű alakban használatos: *Un spirit, două spirite*. Ezért ez a főnév semleges nemű, jóllehet a semleges nemű főnevek határozott névelője hím-

A SZENTLÉLEK
TERMÉSZETE
TITOK SZÁ-
MUNKRA, NEM
TUDJUK, HOGY
NÉZ KI, ÉS AZ
SEM JÓ, HA
MEGPRÓBÁ-
LUNK FOGALMAT
ALKOTNI A KINÉ-
ZETÉRE VONAT-
KOZÓAN, MIVEL
BÁRMILYEN
KÉPET ALKOT-
NÁNK RÓLA,
TÉVES VOLNA.

nemű (a románban szuffixum). Más nyelvekben azonban nincs így. A németben például: *der Geist*, a Lélek, amely szerkezetben a „der” hímnemű főnevek elé járul. De ne bonyolódjunk bele grammatikai részletekbe, amikor az Istenség Személyével foglalkozunk. A Biblia a Szentlelket egy személy minden tulajdonságával felruházva, örök és mindentudó Istenként mutatja be.

Egyébként ha kitartunk a nyelvtani nem hangsúlyozásánál, van arra példa, hogy a semleges nemet személyekre is alkalmazzák. A német nyelvben, például, a „Weib” szó a „Frau” (asszony) szó szinonimája. Csakhogy amíg a második esetben „die Frau”, azaz nőnemű szerkezettel van dolgunk, addig az első esetben semleges formával: „das Weib”. Nő, semleges grammatikai formában, amittől azonban cseppet sem csökken feminitása. De mivel a Szentlelekről van szó, tudnunk kell, hogy a nyelvtani nem nem azonos a biológiai nemmel.

Jézusra is – akinek személyiségét senki sem tagadhatja – néha semleges nemet alkalmazva utaltak a görög nyelvben. Például: *aneuran to brephos keimenon en te phatne* (Lk 2:16): „Megtalálák... a kis gyermeket, ki a jászolban fekszik vala” – ahol a „to brephos” semleges nemű szerkezet jelöli a „gyermeket”. Egy másik helyen ez áll: *ho de egert-heis parelaben to paidion*, azaz: „Vevé a gyermeket” (Mt 2:14). Az Egyiptomba induló Józsefről van szó. Ebben a görög kijelentésben a *to paidion* szerkezet szintén semleges nemű. A szó neme semleges, nem az általa megjelölt lény neme. Grammatikai nemmel, nem biológiaiával van dolgunk.

Amikor az Istenségről beszélünk általában, és a Szentlelekről különösképpen, kerüljük a nekem felőli megközelítéseket. Sose beszéljünk Isten neméről, még akkor sem, ha a Bibliában mindenütt hímnemű személyes névmások utalnak az Atya-Istenre.

János 16:13 versében olvassuk: „De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezőket megjelenti néktek.” János 14:26 versében pedig ez van megírva: „Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” Valaki, aki ismereteket terjeszt, emlékeztet, elvezet az igazsághoz és vigasztal, nem lehet más, mint egy Személy, egy az ember felett álló, az ember vallásos életében jelenlévő Személy. Az igaz és teljes Istenről van szó. Ha az evangéliumi szolgálatra kiképzett lények személyek, akiktől az ismereteket szerezték, szintén nem lehet más, mint egy Személy.

A Szentlélek személyével kapcsolatban a Prófétaság lelke a következőket állítja: „Meg kell értenünk, hogy a Szentlélek jár közöttünk, aki ugyanúgy személy, mint ahogy az Isten is az” (Ellen G. White, *Evangelizálás*, 616). „A gonoszság hercege csakis Isten erejével – az Istenség harmadik Személyében megnyilatkozó erő segítségével – tartható kordában” (uo., 617).

Vagyis: „A Szentlélek személyiség, mert különben nem tehetne lelkünkkel együtt bizonyosságot arról, hogy Isten gyermekei vagyunk. Isteni személynek kell lennie, mert másként nem kutathatná ki azokat a titkokat, amelyek Isten gondolataiban rejlnek. »Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanem ha az embernek lelke, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanem ha az Istennek Lelke« (1Kor 2:11)” (uo., 617).

Említettem, hogy a Szentlélek más mint az Atya-Isten és a Fiú-Isten. Ő nem az az Atya számára, mint ami az én lelkem saját magam számára. Krisztus ezt mondta önmagáról a feltámadás után: „Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássátok; mert a léleknek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nékem van!” (Lk 24:39). Jézus örvendett és elszomorodott az Ő lelkében, de Ő nem volt Lélek! Teste volt. Mi tehát egy lélek? Egy tölünk nagyban különböző, test – hús és csont, azaz szervezet – nélküli lény. Az angyalokról olvassuk a Szentírásban, hogy „szolgáló lelkek” (Zsid 1:14). Ilyennek – testetlenek – kell elképzelnünk a Szentlelket is. Ez az értelme 2Kor 3:17 versének is: „Az Úr pedig a Lélek.” Nem tévesztendő össze az Atyával.

Az a feltételezés, hogy a Szentlélek csupán egy erő, amely az Atya felől árad, teljesen bibliaellenes. Ha egy energia csupán, akkor az emberek megpróbálhatnák manipulálni, önző érdekek elérésére felhasználni, és nemigen számítana, hogy miként bánnak Vele. Ez a hipotézis semmibe veszi mindazt, amit a Biblia a Szentlélek személyiségéről mond. Íme, a bizonyítékok, amelyek személyiségét igazolják:

Gondolkodik: „Mert tetszék a Szentléleknek és nekünk, hogy semmi több teher ne vettessék ti reátok ezeken a szükséges dolgokon kívül” (Csel 15:28). „Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélek *mindeneket vizsgál*, még az Istennek mélységeit is” (1Kor 2:10).

Beszél: „A Lélek pedig nyilván *mondja*, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől,

„MERT KICSODA TUDJA
AZ EMBEREK KÖZÜL
AZ EMBER DOLGAIT,
HANEM HA AZ EMBER-
NEK LELKE, AMELY
ŐBENNE VAN? AZON-
KÉPPEN AZ ISTEN
DOLGAIT SEM ISMERI
SENKI, HANEM HA AZ
ISTENNEK LELKE.”

hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztvén” (1Tim 4:1).

Mennyei dolgokra tanítja az embereket: „Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek” (Jn 14:26).

Imádkozásra ösztönöz: „Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi értetünk kimondhatatlan fohászadásokkal” (Róm 8:26).

Az egyházzal együtt missziómunkát végez: „És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel!” (Jel 22:17).

Elszomorodhat: „És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtetek a teljes váltságnak napjára” (Ef 4:30).

Lehet vétkezni ellene: „De aki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozzatra méltó” (Mk 3:29).

A Szentlélek a Bibliában vagy Isten Lelkeként, vagy pedig Krisztus Lelkeként van megnevezve: „Ha pedig én Istennek Lelke által üzőm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa” (Mt 12:28). „Mint-hogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya!” (Gal 4:6). Ez az ugyanarra az isteni Személyre vonatkozó kettős kifejezőmód elárulja számunkra, hogy az Istenség Személyei kölcsönösen egymáshoz tartoznak. Krisztus megdicsőítette az Atyát földi szolgálata során (lásd Jn 17:4 versét); nem a saját akarát követte, hanem azét, Aki elküldte őt a Földre (Jn 6:38). A Szentlélek sem dolgozik függetlenül, Ő Krisztust képviseli a földön: „Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Az engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz, és megjelenti néktek” (Jn 16:13-14). Csodálatos, hogy mennyire harmonikusan dolgoznak együtt ebben a szent, teljes, korlátlan munkában!

A Szentlélek nem teremtett, örök, saját maga által létező lény, mint az Istenség másik két Személye. Mindentudó, mindenütt jelenvaló, mindenható. Megszomorítható, és ez ellen számos figyelmeztetést kapunk: „Meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtetek a teljes váltságnak napjára” (Ef 4:30). „Ők pedig engedetlenek voltak, és megszomoríták szentségének lelkét, és ő ellenségükké lőn, hadakozott ellenük” (Ésa 63:10).

Vétkezni is lehet a Szentlélek ellen, és ez a bűn megbocsáthatatlan: „Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de aki a Szent Lélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más világon meg nem bocsáttatik” (Mt 12:32). „De aki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozzatra méltó” (Mk 3:29). A Szentírás számos szövegéből láthattuk, hogy Jézus Krisztus Isten. Lehet vétkezni ellene, de erre a bűnre még van bocsánat. A Szentlélek elleni bűn az, amire nincs bocsánat. Ez azt jelenti, hogy a Szentlélek legalább annyira Isten,

mint Jézus, semmivel sem alacsonyabb rendű hozzá képest. De akkor miért nem bocsáttatik meg az ellene elkövetett bűn? Azért, mert az ember ez által a bűn által megszákít minden kapcsolatot a lelki erő forrásával, és így elvész.

Péter apostol megfeddte Anániást, amiért megpróbálta becsapni az egyházat: „Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Lelket, és a mezőnek árából félre tégy?” (Csel 5:3). Majd ekképpen folytatta: „Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek” (4. vers). A Szentlélek tehát Istenként van bemutatva, akár csak az Atya és Jézus Krisztus. E Szentháromság nevében történik a keresztség, az egyházba való belépés aktusa (Mt 28:19).

Az Isteni Személyek közreműködtek a teremtés művében, hatezer évvel ezelőtt, valamint más égitestek és az egész világegyetem megteremtésében. A Teremtő fogalma mindhárom Isteni Személyt magába foglalja. A megváltási tervet szintén a Szentháromság alkotta meg, és mindhárom Személy részt vesz a megvalósításában, mindenkinek más lévén a feladatköre.

A Biblia azt mondja, hogy Isten szeretet (1Jn 4:8.16), ami azt jelenti, hogy az Atya is szeretet, a Fiú is és a Szentlélek is. Az üdvösség a Szentháromság koprodukciója. Az Atya és a Fiú a Szentlélek által dolgozik az ember szívében a megtérés érdekében. Amikor ezt az Isteni Restaurátor Ügynököt megtagadja az ember, Isten már semmit sem tehet érte. Ezért megbocsáthatatlan a Szentlélek elleni bűn.

De ne rémüljünk meg. Már az a tény, hogy érdeklődünk az igazság, az üdvösség és az örök élet iránt, biztos bizonyítéka annak, hogy a Szentlélek foglalkozik velünk, és még nem hagyott el, azaz nem követtük el ellene a megbocsáthatatlan bűnt.

Boldogok lehetünk, hogy Isten Igéje felfedi számunkra ezeket az igazságokat. Mindezeket túl minden próbálkozás Isten meghatározására, leírására, jellemzésére, magyarázatára nem egyéb, mint veszeljes spekuláció. Íme, befejezőképpen idézem a Hetednap Adventista Egyház álláspontját a Szentlélekre vonatkozóan: „A Szentlélek Isten, örökkévaló Lélek, együttműködött az Atyával és a Fiúval a teremtésben, a tetet-öltésben és a megváltásban. Ő ihlette a Szentírás íróit, Ő töltötte be Krisztus életét erővel, Ő vonzza és győzi meg az embereket, Ő újítja meg és formálja Isten képére azokat, akik engedelmeskednek. Azért küldte el az Atya és a Fiú, hogy mindig gyermekeivel legyen, az egyháznak lelki ajándékokat adjon és Krisztus bizonyágtevő szolgálatára képesítsen, és a Szentírással összhangban minden igazságra elvezessen” (A *Hetednap Adventista Egyház hitalapelvei*, 58. oldal).

Ez a mi hitünk, és jó, ha alávetjük magunkat a Szentlélek áldott vezetésének. Ezzel véget ér az Istenséget bemutató cikksorozat, amely egy sokkal átfogóbb anyag részét képezi, melynek címe: *A Szentírás Istene*. Meggyőződésem, hogy Az, Akit ezekkel a cikkekkel dicsőítettem, gondoskodni fog a könyvem kiadásáról is. ■

A ROMÁNIAI UKRÁN NEMZETISÉGŰ ADVENTISTÁK

Románia társadalmi-művelődési életét már jó ideje a multikulturalizmus jellemzi. Határain belül együtt osztozunk az élet örömeiben, bánataiban, feszültségeiben és békéjében, együtt almodozunk, együtt éljük meg a valóságot, mindenki a maga kultúráját és vallását: románok, magyarok, romák, ukránok, szászok, orosz-lipovánok, törökök, bolgárok, szerbek, szlovákok és még sokan mások. A legnépesebb etnikum a magyar és a roma közösség után az ukrán. A 2011-es népszámlálás szerint hozzávetőleg 51.000 ukrán nemzetiségű állampolgár él Romániában, a legtöbb az ország északi részén, Máramarosban: 30.800-an.

Egyházunknak mintegy 600 ukrán nemzetiiségű tagja van. Az Észak-Erdélyi Egyházterületben vannak a legtöbb, 450-en. Ők öt gyülekezetbe járnak a következő településeken: Oroszkő (Repedea), Visóoroszi (Ruscova), Ruszpolyána (Poiana de sub Munte), Petrovakraszna (Crasna Vișeuului) és Pálosremete (Remeti). A Bánátban – Temes megyében – mintegy 130 ukrán tagunk van Pogányfalván (Pogănești), Daruváron (Darova), Niczkyfalván (Nițchidorf), Lugoson (Lugoj) és Bethlenháznál (Bethausen). A Moldvai Egyházterületben sajnos nagyon megcsappant az ukrán adventisták száma. Alig vannak tízen, és elszigetelten élnek Izvoarele Sucevei és Moldovița településeken.

Az 1989-es forradalom után az ukrán testvéreink tevékenységére egyre inkább rányomta bélyegét a globalizáció, és az etnikai azonosság elvesztésének ténye. Zónaszinten ifjúsági, zenés és evangelizációs találkozók szerveztek. Az Unió Etnikai Csoportok Osztálya és az ukrán adventista közösség kezdeményezésére 2017-ben meg-

tartották a Romániai Ukrán Adventisták Első Országos Kongresszusát Ruszpolyánán. A találkozó mintegy 500 romániai ukrán adventista vett részt, de Ukrajnából is érkeztek meghívottak. Az összejövetelt evangéliumi közösségi hangulat jellemezte, a vendégek beszélgethettek, ismerkedhettek egymással, megoszthatták hittapasztalataikat. Több ukrán adventista a gyülekezeti aktivitáson kívül az önkormányzatnál is tevékenykedik, különböző adminisztratív tisztségekben. Duruttya István testvér például, a pálosremetei adventista gyülekezet presbitere a község alpolgármestere.

Ukrajnai kapcsolatainknak köszönhetően lehetőség nyílt lelkészeink csereszolgálatára a Tiszán innen és túl. Ukrajnából Brándzanic Toader lelkipásztor látogatott hozzánk, ukrán ajkú közösségeink öröme. Évről évre meghívunk egy-egy Tiszán túli lelkészt, hogy evangelizációs kampányt folytasson Romániában. A természetüknél fogva tevékeny és szorgalmas adventista ukránok Istenhez hűséges életet élnek. Legtöbben megtérésük előtt ortodox vallásúak voltak, tehát erős „Isten-félelem” uralkodik a szívükben. A modern kihívások és mindennapi szükségletek ellenére az ukrán nemzetiségű testvériség a nagylelkűség elvét vallván tevékenykedik, és lelki ajándékait és anyagi lehetőségeit imaházak építésére, kis csoportok támogatására használja fel. A békés együttélés és az ukrán testvéreknek az egyház különböző tevékenységeiben vállalt szerepe bizonyítja a Pál apostol által kimondott igazságot: „Nincs zsidó, sem görög (sem ukrán); nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban” (Gal 3:28). ■

**KRISZTUSBAN
EGYEK VAGYUNK
DORU
PARASCINEȚ**

**A TERMÉSZETÜKNÉL
FOGVA TEVÉKENY ÉS
SZORGALMAS ADVENTISTA
UKRÁNOK ISTENHEZ
HŰSÉGES ÉLETET ÉLNEK.
LEGTÖBBEN MEGTÉRÉSÜK
ELŐTT ORTODOX VAL-
LÁSÚAK VOLTAK, TEHÁT
ERŐS „ISTEN-FÉLELEM”
URALKODIK A SZÍVÜKBEN.**

Doru Parascineț, az Észak-Erdélyi Egyházterület lelkésze

ÚJJÁÉBREDÉS EGYSÉG ÁLTAL – A MISSZIÓ ÉRDEKÉBEN

Az országunk keleti részén fekvő Moldvai Egyházterület körülbelül 18.000 hívőt és barátkozót számlál, akik 240 gyülekezetben és 44 csoportban gyülekeznek. Administratív struktúráként 1920-ban alapították elődeink, ugyanabban az évben, amikor további három egyházterület és egy misszióterület alakult meg Romániában. A Moldvai Konferencia területe abban az időben magába foglalta Bessarábiát és Bukovinát is, valamint azt a nyolc megyét, amely ma is tagja az Egyházterületnek.

Egyházunk küldetése Jézus Krisztushoz, az Élet Vízéhez vezetni az embereket. Ezt a küldetést hatékonyan teljesítik Konferenciánk Ügyosztályai, melyekben különlegesen felkészített csapatok állnak a gyermekek, ifjak, idősek, nők és férfiak szolgálatában. Isten elvárja tőlünk – és ezt jobban, mint bármi mást –, hogy egyházként a Szent Igébe vessük horgonyunkat, folyton imádkozzunk, megtapasztaljuk a lelki újjáébredést, törődünk felebarátaink sorsával, és hirdessük Urunk szeretetének és hatalmának üzenetét szerte a világon.

Az igazi MEGÚJULÁS a hiteles bűnbánat gyümölcse, az EGYSEG pedig a megújulás lényeges feltétele. Nincs lelki ébredés ima és a Szentlélek befolyásoló ereje nélkül. A misszió az EGYSEG tényezője. Az ima, a Biblia kutatása és a személyes biznyságtétel olyan kulcs-tényezők, amelyek elősegítik és fenntartják az egyház egységét. Amikor egymásért imádkozunk, kapcsolataink szorosabbakká válnak. Ha részt veszünk az evangelizációban, közelebb érezzük magunkat egymáshoz, egységet képezünk. Élő, egységes, dinamikus, újjászületett egyház az, amelynek tagjai együtt imádkoznak, együtt tanulmányozzák Isten Igéjét és együtt dolgoznak felebarátaikért. Az individualista társadalomban, amelyet emberi becsvágány és elgondolások rombolnak, szükség van egy egységes egyházra a közös cél eléréséhez: „Könyörgök... hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engemet” (Jn 17:20-21).

Amikor küldetésről beszélünk, általában olyan tevékenységekre utalunk, amelyeknek köszönhetően az egyházon kívüli személyek Isten közelébe kerülhetnek. Ugyanakkor az is misszió, amikor a gyülekezet azon tagjairól gondoskodunk, akiknek lelki táplálékra és növekedésre van szükségük. Egyik csoportot sem hanyagolhatjuk el a másik javára, nagy tévedés lenne! A Moldvai Egyházterület Osztályai missziócsapatok, amelyek egyaránt szolgálják az egy-

házon kívüli és belüli személyeket. Az alábbiakban említeni fogunk néhány példát erre vonatkozóan.

A *Lelkészegyesület* lelkipásztoraink, lelkészeink feleségei és presbitereink személyes és szakmai fejlődéséről gondoskodik. A lelkészek, feleségeik és a presbiterek támogatása igazolja, hogy az egyházi szolgálatot végzőknek specifikus szükségleteik vannak, amelyeket a misszió haladása érdekében orvosolni kell.

Az Isten ihlette „Valdens lelkipásztor” nevű program hasznosnak bizonyult mind a kívül álló kedvezményezettek (akik könyveket kaptak, ingyenes orvosi analízisekben részesültek, egészségügyi szemináriumokon vehettek részt), mind a szolgálatot végző lelkészek, presbiterek és kolportőrök számára, akik így újabb tapasztalatokat szerezhettek. 2014-ben és 2015-ben a projektet a Moldvai Egyházterület nyolc megyéje közül ötben valósítottuk meg. Egy ilyen projektben kifejtett lelkes tevékenység célja, hogy mindazt

véghezvigye, amit a „felház” a tanítványok életében eredményezett: szívük egy ütemre dobogott az egység és a misszió érdekében.

Isten kegyelméből 2016-ban Vrancea, Suceava és Botoșani megyében szervezzük meg a „Valdens lelkipásztor” akciót. Szeretnénk, ha a lelkészkarra gyakorolt pozitív hatás Egyházterületünk gyülekezeteiben is érződne, és egy hiteles lelki ébredésben öltene formát, hogy a misszió és a szolgálat megújulása által azokhoz is eljusson az üzenet, akik még várják, hogy megtalálják őket.

Egy másik missziós projekt a „Fontos igazságok” (Adevăruri care contează). E program keretében ugyanabban az időben egy-egy megye összes lelkészkerületében párhuzamosan hirdetik az Evangélium üzenetét. 2016 februárjában 13 lelkész tartott egyidejűleg evangelizációs kampányt Suceava megyében. Az evangélium üzenete sok szívet megérintett, és több százan döntöttek úgy, hogy változtatnak életmódjukon, és felkészülnek az Údvözítő érkezésére. A program folytatódik Moldva minden megyéjében.

A *Kiadványok Ügyosztály* az Egyházterület könyvterjesztő tevékenységét igazgatja. Tudatában lévén annak, hogy ez az Isten által megáldott szolgálat az Ő különleges vezetése és felügyelete alatt áll, szeretnénk, ha minden célhoz juttatott könyv világosságot árásszon az illető személyek otthonában, és felkészítse őket az Istennel való találkozásra. A Moldvai Egyházterületben az évek során, Isten kegyelméből és a lelkészek, könyvevangélisták és gyülekezeti tagok fáradhatatlan munkájának köszönhetően több mint egymillió könyvet adtunk el, illetve osztottunk ki az embereknek.

Az *Ifjúsági Ügyosztálynak* fontos szerepe van az egyház életében, mivel annak jelenével és jövőjével foglalkozik. Ugyanakkor a gyermekekkel és fiatalokkal való munka nagyon szép és elégtételekben teljes szolgálat. Lehetetlen küldetésnek tűnik egy ilyen fontos és komplex feladatot – a gyermekek és ifjak jellemének formálását – egy ennyire egyszerű módszerrel, a játék révén véghezvinni, mégis ez az Ügyosztály szolgálóinak önként vállalt küldetése ebben az életben. A jellem formálása gondolataink szintjén kezdődik el, és mivel azt szeretnénk, hogy jellemük nemes, tiszta és felemelő legyen, könyveket olvasunk és ajánlunk nekik, barátságos beszélgetéseket kezdeményezünk, nyil-

vános eseményeket szervezünk. Reménységünk az, hogy gondolkodásmódunk meghatározza majd szokásaink minőségét, és szokásaink jellemtulajdonságokban fognak kikristályosodni. Bátorítjuk meggyőződéseink kinyilvánítását mind missziómódszerként, mind azok saját személyiségünkbe való beágyazását elősegítő módszerként. Nagy, nemes jellemű emberek akarunk lenni!

A legtöbb szokáshoz cselekedetek társulnak, ezért gyermekeinket és ifjainkat olyan kihívások elé állítjuk, amelyek cselekedeteket követelnek. Tetteink révén a körülöttünk élőket szeretnénk szolgálni. Tudatában vagyunk annak, hogy nem változtathatjuk meg az egész világot, de meggyőződésünk, hogy körülöttünk – alig pár méterre tőlünk – minden szebb lehet, ha teszünk is ezért valamit. Túl a gondolatokon és a szavakon, szeretnénk „élő levelek” lenni, amelyeket egy egész világ „elolvashat”, „a leg-erősebb érvek akarunk lenni az evangélium mellett”. Az ifjúság energiáit az örökkévalóság irányába kívánjuk terelni. Ifjúságunk nem csupán nyersanyag egy szép jövő megalkotásához, ők az életerős, aktív jelent képviselik. Az AMiCUS Diákegyesület az a szervezet, amely segítségével az adventista egyetemisták bátran és lelkesen bemutathatják diák-társaiknak és felebarátaiknak az advent értékeit és Krisztus evangéliumát. A diákok által vezetett szociális, egészségügyi és misszionárius projektek szépen fejlődtek az utóbbi időben, és sok embernek szereztek örömet és kínáltak megoldást szükségleteikre.

Az ifjúsági tevékenységek lebonyolításához az Egyházterület vásárolt egy 7 hektáros telket a Suceava megyei, festői szépségű Coșnán, Dorna Vátra közelében. Itt, a gyönyörű Bukovina szívében elkezdtük a Moldvai Egyházterület Ifjúsági és Missziós Központjának az építését. Ennél alkalmasabb helyet a személyes, lelki fejlődéshez és

**EGYHÁZUNK KÜLDÉ-
TÉSE JÉZUS KRISZ-
TUSHOZ, AZ ÉLET
VIZÉHEZ Vezetni
AZ EMBEREKET.**

kikapcsolódáshoz nem is találhattunk volna. Egy eszményi hely a minden korú fiatalok számára! Itt szeretnénk majd újraébreszteni a tábori gyülekezéseket, amelyek keretében a fiatalok megoszthatják egymással lelki győzelmeik tapasztalatait, ösztönözhetik egymást, és megújíthatják elköteleződésüket Krisztus követése iránt.

A nyári időszakban a gyermekek és a fiatalok minőségi időt tölthetnek Coşnán oktatóikkal együtt. A természetes környezet számos lehetőséget nyújt számukra.

A Moldvai Egyházterület egy másik egyedi projektje a Fair-Play Tábor, ahol célunk az ifjak spirituális és fizikai fejlődésének elősegítése, valamint szeretnénk útmutatást nyújtani számukra egészséges kapcsolatok kialakításához. Az iskolákban és gimnáziumokban tartott szemináriumok egy nyári táborban „csúcsosodnak ki”, amelynek az „Etikett” nevet adtuk („Eticheta”). Ezt a programot legfőképpen nem adventista tanulók számára hoztuk létre, és abban áll, hogy illetani előadásokat tartunk iskolákban, majd minden kurzus végén három-három résztvevőnek felajánljuk a lehetőséget, hogy egy táborban találkozhassanak diáktársaikkal.

Az Ifjú Prédikátorok Táborának célja felkészíteni a fiatalokat az Ige tolmácsolására és a keresztény értékek terjesztésére. Több tíz fiatal vesz részt örömmel ezeken az áldott alkalmakon.

„A Jótékonyág Napja” programunknak is nagyon jó a társadalmi visszhangja, és a fiatalok is jókedvvel vesznek részt benne. Ifjaink évről évre terjesztik az evangéliumot: ezen akciók során kevés szóval, de még több tettel. Szórolá-pokat terjesztenek bátorító üzenetekkel, leveleket küldenek befolyásos emberekhez, élelmet juttatnak a hajléktalanokhoz stb. Amit bárki megállapíthat, látván ezeket a fiatalokat, az, hogy ők ebben a formában tesznek vallomást a hitükről.

A Szombatiskola az az ügyosztály, amelyben a tanulmányozás, közösség és küldetés hármasonfátta elegyedik. A felajánlott lelki táplálék mellett a Szombatiskola Ügyosztály célja bátorítani a személyes és kis csoportos szolgálót. A körülöttünk élőkkel való munka egy másik módszerét képezi az a mintegy 7500, különböző bibliai témát bemutató szeminárium, amely lelkészeinknek köszönhetően egyházunk tagjainak birtokába jutott, bibliatanulmányozó segédeszköz gyanánt. Mindehhez hozzá kell adnunk még annak a több mint 50 önkéntes evangélistának a kirtartó szolgálatát, akik Jézus Urunk küszöbön álló visszajöttét hirdetik.

2015-ben több mint 8600 gyermek vett részt a Vakációs Bibliaiskolák óráin, ami arra ösztönzi lelkészeinket és szombatiskolai oktatóinkat, hogy a kisgyermek szintjén is prédikálniuk kell az Igét. Egy héten keresztül látni, ahogyan estéről estére eljönnek a gyermekek, hogy Jézusról hallhassanak, függetlenül attól, hogy esik vagy süt a nap, és

sokszor szüleiket vagy nagyszüleiket is magukkal hozzák. És ez még nem minden! A szombati ünnepélyen zsúfolásig megtelnek az imaházaink!

2016-ban több mint 12.000 gyermekre számítunk, ami még alaposabb felkészülésre és implikációra serkent az egész Konferencia területén. Az idén a Vakációs Bibliaiskolák témája: „Irány a Paradicsom!” Ezzel szeretnénk felkészíteni a gyermekeket, hogy megmaradhassanak Jézus Urunk karjaiban.

A Nevelési Osztály elsősorban egyházunk iskoláinak adminisztrálásával, illetve újabb oktatási egységek alapításával foglalkozik, kezdve a napközikkel és óvodákkal, egészen a líceumi szintig. Intézményeink kapui nemcsak az adven-

tista gyermekek előtt nyitottak, hanem más egyházakhoz tartozók előtt is. A Moldvai Egyházterületben hat óvodánk van (Bákóban, Suceaván, Galacon, Matcán, Jászvásáron és Romanban), egy oktatási központunk (Botoșani-ban) és egy általános iskolánk (Matcán). Ezekben az intézményekben 100 adventista és 131 más vallású gyermek tanul. Tervezük újabb óvodák és iskolák alapítását.

Másodsorban Egyházterületünkben több mint 500 gyermek indul a bibliai ismeretek olimpiászájának helyi szakaszán, és 60 százalékuk tovább is jut a Konferencia szintű szakaszra, amelyet négy központban rendeznek meg. Sokan az Unió szintű szakaszra is továbbjutottak, és díjakat nyervén az olimpiakonok táborába is elmehettek.

Harmadsorban nagy figyelmet szentelünk az adventista pedagógusoknak, tanároknak, tanítóknak, mind saját oktatási intézményeinkben, mind a többi magán vagy állami intézményekben, lehetőséget biztosítva számukra a kölcsönös ismerkedéshez, tapasztalatcseréhez, szakmai fejlődéshez, ugyanakkor az odaszentelődéshez és az imádatához is. Az idén a didaktikai személyzet konvenciójára Dorna Vatrán kerül sor június 3. és 5. között.

Negyedsorban, 2016-tól, az Unió Nevelési Osztályának kezdeményezésére, azokat a különböző tantárgyakban kiváló eredményeket elérő adventista gyermekeket, akik a szombati versenykiírás miatt nem vehetnek részt a tantárgyolimpiákon, arra ösztönözzük, hogy az egyházunk által szervezett tantárgyolimpiákon mérjék össze tudásukat. Helyi szinten bátorítjuk továbbképzések, szemináriumok, az adventista nevelés elveit hirdető előadások, szimpóziumok és egyéb tevékenységek szervezését.

A *Családi Élet Osztály* legfontosabb célkitűzéseinek egyike a fiatalok házasságra és a családi életre történő felkészítése, illetve a már családok tanácsolása az egészséges, boldog, beteljesült családi élet megvalósítása érdekében. „Egy rendezett, fegyelmezett család bizonyágtétele többet ér minden prédikációnál” (Ellen White, *Boldog otthon*, 32). Az osztály egy másik célja, hogy a család mint a misz-

zió kedvezményezettje maga is egy misszióközponttá váljék: „Az otthon küldetése átlépi a család kereteit” (uo., 31). A missziótervek közül megemlítjük a következőket: családi fesztiválok (megyei szinten), családok tábora Coșnán és Dorna Vatrán, családi témájú szemináriumok és evangélicációk.

A Moldvai Egyházterület ügyosztályai arra törekcsenek, hogy kedvező feltételeket biztosítsanak egyházunk tagjainak a személyes fejlődéshez, miközben felkészítik őket a misszióra. Hetednapi adventistákként hisszük, hogy Isten elhívott minket, hogy hirdessük a világnak a teljes igazságot, úgy, ahogy azt Jézus Krisztus ránk bízta. Hálásak vagyunk a jó Istennek azért a 700 személyért, aki Egyházterületünkben az utóbbi két évben keresztség által szövetséget kötött az Üdvözítővel. Imában, alázattal és Istentől való teljes függőségben kérjük kitarthatóan Urunkat, hogy áldja meg azt az 500 lelket, aki 2016-ban szeretne belépni a keresztség vizébe. Szeretnénk több erőt munkába állítani, még több akciót szervezni, még több keresztséget tartani, szeretnénk, ha gyülekezeteinkben több élet lenne, több szeretet a veszendő emberek iránt... És ezt nem csak mi szeretnénk, hanem elsősorban a mi Istenünk.

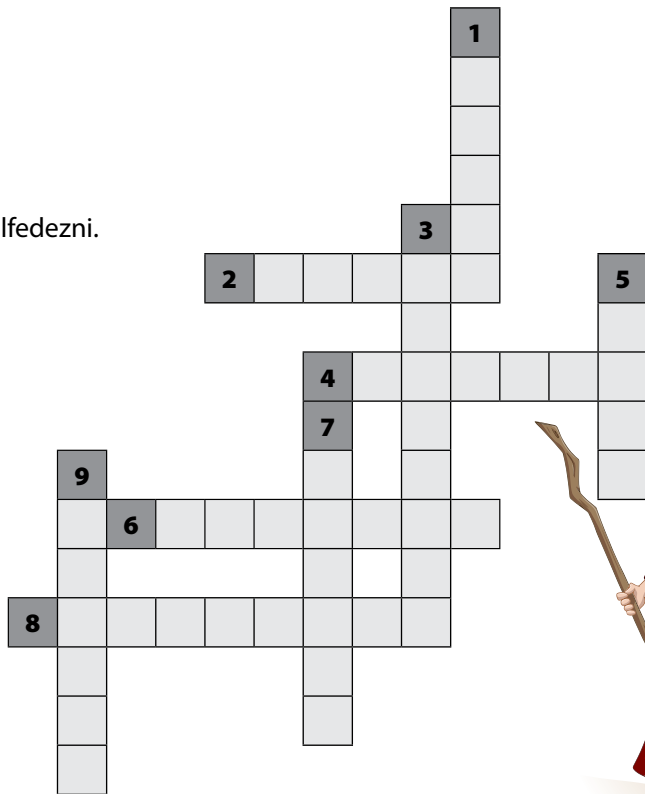
Erkölcileg zátonyra futott világunkra rányomják bélyegüket a szerencsétlenségek, terrorizmus és a viszonylagosság. Szükségünk van egy biztos pontra, olyan stabil pillérekre, értékekre, amelyek nem változnak és nem inognak meg. Az emberek elvárják az egyháztól, hogy a szenvedők mellett legyen, és támogassa a társadalmat a válságos időszakokban. Olyan emberekre van szükség, akik irányítói társadalmunknak, áldásai felebarátaiknak. Meggyőződésünk, hogy a Szentlélek megújulást hoz majd személyes életünkbe és egyházunkba, ami egységhez vezet és új lendületet biztosít a misszióknak. Itt az idő, hogy az örök evangéliumot hirdessük a világnak, és az emberek felkészüljenek Jézus Krisztus visszajövetelére. „Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!” (Jel 22:20). ■

Laurențiu Gherge, a Moldvai Egyházterület titkára.

A BIBLIA EMBEREI

Válaszoljatok helyesen az alábbi kérdésekre, és néhány híres bibliai személy nevét fogjátok felfedezni.

1. Nem hitt mindaddig, amíg nem látta Jézus tenyerén a sebhelyeket (Jn 20:25).
2. Dadogott, de Isten általa vezette ki a népet Egyiptomból (2Móz 4:10).
3. Géházi volt a szolgálja (2Kir 4:8–37).
4. Vízért kért halála előtt, de tejet kapott helyette (Bírák 4:19).
5. A történelem első gyilkosságának elkövetője (1Móz 4:8).
6. A Római Birodalmat képviselte Júdeaában, Mária Magdaléna korában (Mt 27).
7. Nevét Baltazárrá változtatták (Dán 1:7).
8. Keresztelő János apja volt (Lk 1:13).
9. Testvérei eladták (1Móz 37:27).

**A NYÁJ
BARÁNYKÁI**
ALINA
CHIRILEANU

A TÍZ CSAPÁS

Kössétek össze egy-egy vonallal az egymásnak megfelelő párokat. Segítségetekre lesz, ha elolvassátok 2Móz 7., 8., 9., 10., 11. és 12. fejezeteit.

- Első csapás
- Második csapás
- Harmadik csapás
- Negyedik csapás
- Ötödik csapás
- Hatodik csapás
- Hetedik csapás
- Nyolcadik csapás
- Kilencedik csapás
- Tizedik csapás

- Meghalt minden elsőszülött egyiptomi ember és állat
- Tetvek
- Vérre változtak a folyóvizek
- Sáskahad
- Dögvész az állatok között
- Fekélyek borították az emberek testét
- Jégeső verte el a termés nagyját
- Kártékony rovarok
- Háromnapos sötétség
- Békák lepték el Egyiptomot

Alina Chirileanu,
az Unió Gyermek-
osztályának
aligazgatója

Megfejtések: 1. Tamás; 2. Mózes; 3. Elizeus; 4. Siseera; 5. Káin; 6. Piátusz; 7. Dániel; 8. Zakariás; 9. József; kilencedik csapás – háromnapos sötétség; tizedik csapás – meghalt minden elsőszülött egyiptomi ember és állat; nyolcadik csapás – sáskahad; hatodik csapás – dögvész az állatok között; hatodik csapás – tetvek; negyedik csapás – kártékony rovarok; ötödik csapás – jégeső verte el a termés nagyját; hatodik csapás – sáskahad; harmadik csapás – békák lepték el Egyiptomot; harmadik csapás – vérre változtak a folyóvizek; második csapás – békák lepték el Egyiptomot; harmadik csapás – az első csapás – vérre változtak a folyóvizek; második csapás – békák lepték el Egyiptomot; harmadik csapás – fekélyek borították az emberek testét; hetedik csapás – jégeső verte el a termés nagyját; nyolcadik csapás – sáskahad; kilencedik csapás – meghalt minden elsőszülött egyiptomi ember és állat.

Ha nemrég az ökológiai termékeket csakis kizárólag szaküzletekben vagy a nagyszülőktől lehetett beszerezni, ma mindenütt jelen vannak, és megvásárolhatók, igaz, borsós árat kell értük fizetni. A biotermékeket rovarirtószert-, vegyi tápszer- és adalékanyag-mentes környezetben termesztik, és ha a termesztők emellett még egy sor termelői követelménynek eleget tesznek, termékeikre rátehetik a nemes „ökológiai termék” címkét.

„Hátrafordulván monda az őt követő sokaságnak: Mondom néktek, ilyen hitet Izraelben sem találtam!” (Lk 7:9). „Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy tusakodjatok a hitért, amely egyszer a szenteknek adatott” (Júdás 3). Engedjétek meg, hogy ezt a fajta hitet biohitnek nevezzem. Hogyan jellemezhetnénk a láthatatlan dolgok iránti biobizalmat?

Egy bioélelmiszer nem tartalmaz vegyszereket. A termesztéshez használt trágya természetes, olyan élőlényekből származik, amelyek a maguk során szintén nem érintkeztek vegyi vagy szintetikus anyagokkal. A biohit az a tiszta, természetes hit, amelyből teljességgel hiányzik az olcsó képmutatás. Az a hit, amely bátorságot ad nekifogni a lehetetlennek, és kitartást, hogy meg is valósítsuk azt. Egy ilyen hit által üdvözülhetünk. A biohit az egyedüli Üdvözítőbe, Jézus Krisztusba vett hit, amelyhez nem szükséges további teológiai adalékanyagokat hozzátennünk. Az üdvösség nem eladó. Az üdvösséget hit által fogadjuk el.

A görög „pisteos” szó jelentése: (el)hinni, amit mond valaki, egy kijelentést igazként elfogadni. Jézus meghalt érted. Ez egy kijelentés, amiben hiszünk. Az igazi hit azonban több ennél. Személyes bizalmat feltételez.

A „biotermék” címke értékes termékekre utal, amelyeket állandóan és szigorúan ellenőriznek, és ez a minőségüket igazolja. A bio mezőgazdaság szférájából származó élelmiszerek huszonöt-ször több minőséget ellenőrző szűrésen mennek keresztül, mint a hagyományos mezőgazdaságból származó társaik. Állíthatjuk, hogy egy ökológiai élelmiszer 95%-ban tiszta termék. A biohit is ál-

landóan ellenőrzéseken esik át. Hogyan értékeljük a hitet? Gyümölcsei szerint, amelyeket megterem. Ha nincsenek jó cselekedetek, nincsen valódi hit sem: ebből derül ki, hogy üdvösségre vezető hittel állunk-e szemben, vagy sem. Ha a biotermékek íze sokkal jobb, mint a hagyományos termékeké, a Szentlélek gyümölcseit megtermő biohit is színt, tartalmat és ízt kölcsönöz az isteni elvek tiszteletében élt életnek.

Divatos manapság biotermékeket fogyasztani, de indokolt akkora árat fizetni értük? A biohitnek is magas ára van? Igen. Istennek engedelmeskedni költséges. Az örök élet elnyerésének feltétele ma is ugyanaz, mint volt mindig is, már az Éden-kertben is: az Isten iránti tökéletes engedelmesség, azaz a feddhetetlenség. „Ha az örök élet feltétele ennél kevesebb lenne, az egész világegyetem boldogsága veszélyben forogna” (Ellen White, *Jézus-hoz vezető út*, 51). Egyesek barátaikról mondtak le, mások szenvedélyeikről, voltak, akiknek a munkahelyüket kellett otthagyniuk, másokat a házastársuk hagyott el, gyermekeik meggyűlölték őket, a társadalom gúnyolódott velük, kifütyülték őket az utcán, sanyargatták, bántalmazták őket. A biohitnek ára van. Az engedelmesség sokba kerül.

A bio mezőgazdaság egy új életfilozófiát keltett életre: tiszteletet a környezet, a természet és a munka iránt. A „bio” görög eredetű szó jelentése: élet. Egy új felfogás kifejezése ez, amelyben az életnek más értéke van. A biohit egy másfajta életre szólít. Aki hisz Jézusban, élni fog! Felteszem a kérdést: milyen horderejük lenne a „bio lelkészi szolgálatoknak”, milyen jelentőségük lenne a bio-prédikációknak? Vágyat ébresztenének a Szentírás rendszeres olvasása iránt? A mindenkori szenteknek adott hit megélésére ösztönöznének?

Vegyetek biohitet! Nem kilóra mérik, és fizetni sem kell érte. Aki rendelkezik vele, gyógyulásban, üdvösségben lesz része! ■

A BIOHIT EGY MÁSFAJTA ÉLETRE SZÓLÍT. AKI HISZ JÉZUSBAN, ÉLNI FOG! MILYEN HORDEREJÜK LENNE A „BIO LEKÉSZI SZOLGÁLATOKNAK”, MILYEN JELENTŐSÉGÜK LENNE A BIOPRÉDIKÁCIÓKNAK? A MINDENKORI SZENTEKNEK ADOTT HIT MEGÉLÉSÉRE ÖSZTÖNÖZNÉNEK?

Stefan Tomoiagă, a Román Unió elnöke

Ted Wilson elnök és az Adventista Egyház tagjainak közös missziója

2014 májusa

Manila, Fülöp-szigetek: nyilvános evangelizációk 76 gyülekezetben, kiscsoportos tevékenységek és házról házra történő bizonyosságtévések, amelyek eredményeként csak Manilában több mint 3100 személy keresztteljedett meg.

2015 májusa

Zimbabwe: több ezer önkéntes tartott bibliatanulmányokat. Egyetlenegy városban – Chitungwizában – több mint 1000 gyülekezeti tag járt házról házra, és mintegy 9000 bibliatanulmányt ajánlott fel az érdeklődőknek. 5043 személy végzett bibliakurzusokat, és 1085-en keresztség által szövetséget kötöttek az Úrral.

2016 májusa

Ruanda: 2200 imaházban és nyilvános teremben tartanak evangelizációs előadásokat.

2017 júniusa

Bukarest, Románia:

Mi lesz?

